

ВАРТО МРІЯТИ

«Не самим хлібом житиме людина, але
кожним словом, що виходить з Божих уст»
(Матв. 4:4).

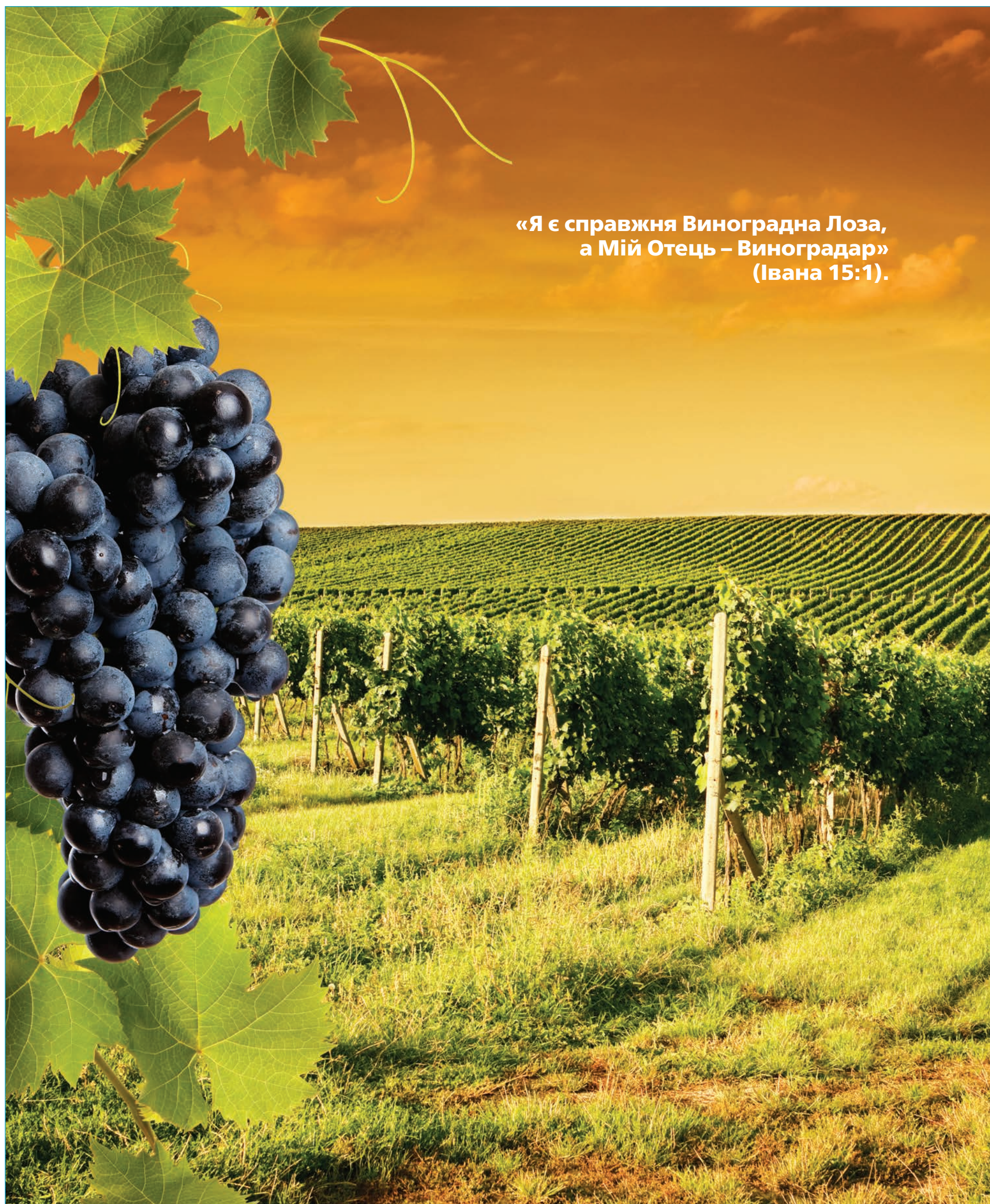

ВІЧНИЙ СКАРБ

№ 8 Серпень 2016

Щомісячна християнська газета

www.lifefsource.com.ua

«Я є справжня Виноградна Лоза,
а Мій Отець – Виноградар»
(Івана 15:1).

ЧИ ПЛАЧЕ БОГ?

У тих небагатьох випадках, коли художники намагалися зобразити Бога Отця, вони, схоже, були під враженням таких рис Бога, як справедливість і суворість. І ми ще в дитинстві отримали свої перші враження про Бога за картинками у книжках. Тому нам важко відчувати Його близьку присутність у хвилюючі моменти нашого життя. Ми не бачили в Ньому ніжності й утішаємо себе тим, що таку рису принаймні має Ісус.

Однак я невимовно радий, що Христос, який прийшов показати нам Отця, мав правильне уявлення про Нього, на відміну від більшості художників. І я уважно відстежую в Євангелії найменші тонкощі поведінки й зовнішності Ісуса, вловлюючи кожний відтінок, щоб розширити своє оновлене розуміння Бога. Я дійшов висновку: якби Ісус залишився на Небі, а на Землю прийшов Отець, щоб жити і померти серед людей, історія Нового Завіту не змінилася б ні на йоту.

Коли близький друг Ісуса Лазар помер, Божий Син змішався з натовпом тих, хто сумує, і Його сльози текли разом з їхніми сльозами. Мене втішає і вражає така думка: якби я обрав загибель, Отець плакав би за мною. Прагнення до Бога, вкладене в моє серце Святим Духом, виходить за межі простого списку Божих якостей, які мій інтелект може оцінити. Я живу в присутності цілісної Особи з душевними відчуттями, які відгукуються на мої почуття, вкладені в мене Ним же Самим. Якщо смутко викликає у Нього сльози, хіба не можуть Його очі сяяти радістю, що переливається через край, коли Його діти повернуться додому?

Ми говоримо не про слабого сентиментального Бога. Він поєднує в Собі велику силу з істинною добротою. Господь показує мені, що я можу бути мужнім християнином, але відчувати весь спектр відповідних людських емоцій. Він заснував християнство, яке формує повністю розвинену особистість, що живе для інших, здатну радіти з тими, хто тішиться, і плакати з тими, хто плаче (див. Римл. 12:15). Хоч на Новій Землі Бог зітре сльози смутку, я думаю, що ми не раз просльозимося разом – від справжньої радості.

У. Д.

А ЧИ ВАРТО МРІЯТИ?

Ви замислювалися над питанням: мріяти чи ні? Що таке мрія – плани на життя чи марна витрата часу? І найголовніше: що говорить про це Бог?

Із цим запитанням свого часу зіткнувся апостол Петро, яскрава особистість, висвітлена в Біблії з різних, часом навіть трохи суперечливих, поглядів. Отож, Петро – простий рибалка, розпорядок дня якого, як і в багатьох з нас, зводився до списку: прокинувся, одягнувся, поїв, пішов на роботу, повернувся, поїв, ліг спати. І так щодня, не враховуючи вихідних і свят.

Відсутність високих прагнень робить наші дні сірими та беззмистовими. Ви можете заперечити, адже всі ми чогось прагнемо, про щось мріємо, тому відсутність життєвої мети нас ніяк не стосується. Проте питання мрії особливо торкається нашого духовного життя. Ближче пізнаючи Господа, ми більше усвідомлюємо свою гріховність, каємося, відроджуємося, відчуваємо невимовний приплив сил, нестримне бажання йти за Богом, у всьому догоджаючи Йому. Та минає деякий час, і наш вогонь поступово починає згасати, що приводить нас до однієї і тієї самої думки: «Що далі?». І для багатьох це питання сенсу існування залишається невизначеним.

Утім, у житті Петра все змінилося з моменту першої зустрічі з Ісусом. Христос запропонував апостолу стати ловцем людей замість того, щоб прожигати сіре життя рибалки. І саме в цей момент у Петра зароджується висока мрія.

Уявіть собі таку ситуацію. Ви звичайний держслужбовець, який працює рік у рік за мінімальну зарплатню. Але одного чудового дня у ваш офіс заходить президент із дуже дивною і незрозумілою пропозицією. Він просить вас залишити свою роботу і взагалі рідне місто, а натомість пропонує вам у столиці посаду «Провідний спеціаліст відділу контролю за приєднанням і веденням реєстру

операторів, що займають високу посаду в мережі зв'язку загального користування Управління контролю та нагляду у сфері масових комунікацій, світових стандартів та охорони культурної спадщини України».

І ви стоїте онімілі, абсолютно не розуміючи, що вам пропонують. Але з усвідомленням того, хто стоїть перед вами, приходить і думка, що це точно буде хороша робота з високою зарплатнею. Ви мимоволі починаєте мріяти про великий будинок замість однокімнатної квартири, дорогий автомобіль замість велосипеда, а також про повагу та значущість. Думаю, те ж саме діялося і в думках Петра. Малоімовірно, що він розумів зміст пропозиції Христа, але він уже знав від брата, що має справу з Месією. І саме новонароджена мрія бути служителем Сина Божого спонукала його пожертвувати своєю роботою, будинком, звичним ритмом життя.

Мрії роблять життя яскравим та цілеспрямованим і навіть дозволяють досягати тих результатів, які здаються недосяжними. Стів Джобс якось висловився, мовляв, усе, що ми бачимо навколо, зробили інші люди. Це їхні мрії, реалізовані в життя. Потяги, гідроелектростанції, машини, електрика, комп'ютери і все довкола нас. Я глибоко переконаний, що і християнство неможливе без мрії. Христос багато разів заявляв: щоб досягти спасіння і Божої мети в житті, нам потрібно відкинути себе і взяти хрест. Іншими словами, йти, незважаючи на труднощі, долати всі перешкоди, боротися, щоб б це не коштувало. Тільки якщо в людини є мрія, яку вона бачить і якої прагне, вона зможе досягти поставленої мети. Та якщо Бог хоче, аби ми мріяли, тоді виникає ще одне запитання: про що? Якщо з цілковитою впевненістю ми можемо стверджувати, що в Божій волі мріяти про духовне зростання і спасіння близьких, то чи залишиться

наша впевненість непохитною, коли йдеться, наприклад, про мрію розбагатіти.

На жаль, не завжди виходить так, як ми собі плануємо. Апостолу Петру довелося пройти через стадію розбитої мрії. Наблизився час розп'яття нашого Господа, книжники та фарисеї допитували Його, а Петро, як говорить Євангеліє, прийшов подивитися, чим усе закінчиться. Тому в усіх тих подіях він бачив зовсім не смерть Спасителя, а смерть своєї мрії. Він прийшов подивитися, чи справді все, про що він мріяв, зруйнується.

Іноді трапляється так, що власники великих корпорацій з мільйонними прибутками зазнають невдач, які руйнують справу всього їхнього життя, і покінчують самогубством. Утім, міркуймо тверезо: чому так трапляється? Не тому, що в них не залишається коштів на життя або ж вони не можуть відкрити новий бізнес. Ні, просто людина, яка втратила мрію, втрачає і саму себе. Помирає внутрішня людина, а для зовнішньої з таким станом справ самогубство є скоріш виходом, ніж крайністю. Тому правило Божої мрії звучить так: плекайте свою мрію, але дозвольте Богові вносити в неї Свої корективи, іноді навіть кардинальні.

І коли ви дозволите Йому це зробити, то, безсумнівно, настане стадія відновленої мрії. Христос воскрес, з'явившись у новому тілі Своїм учням. І Петро, який нещодавно тричі відрікся від Нього, у день П'ятидесятниці проповідував уже не в пригнобленому дусі, а сповнений рішучості та впевненості. Він знову знайшов мрію і послужив Христу. Проте це стало реальністю тільки тоді, коли Петро дозволив Богові виправити свою мрію.

Ну і ще одне правило Божої мрії – правильна послідовність дій. Мрія зобов'язана народити мету, а мета – передбачити план дій. Я давно мріяв про планшет, проте не міг дозволити собі такої розкоші. Та одного ранку я вирішив збирати гроші, які мені вдалося заробити в Інтернеті. І це була моя маленька мрія. Я побудував план дій і хочу сказати, що через дев'ять місяців мені вдалося її досягти. І це при тому, що всі мої знайомі говорили, що заробляти я копійки і не варто цим взагалі займатися.

Підсумувати ж усе вищесказане хочеться словами зі Святого Письма: «Віра є підставою для надії, те, що переконує про речі, недоступні для споглядання» (Євр. 11:1). Очікуване – це і є мрія Бога щодо нашого життя. Це найкраще, що є! Варто її лише відкрити для себе. Тому сміливо можна стверджувати, що Бог хоче, аби ми мріяли і водночас вірили Йому більше, ніж своїм мріям. Якщо ви вірите Богові – мрійте! Якщо ж ви мрієте – вірте Йому!

С. Пасько

ВАРТО ВЗЯТИ БЛИЗЬКО ДО СЕРЦЯ

Цінність життя на планеті Земля вкрай низька. Шовечора ми бачимо на екранах телевізора (або на каналі новин, або в кримінальній хроніці), як знищують життя. Фотографії мертвих тіл зазвичай публікуються в кожному щотижневому журналі новин. А оскільки це так поширено, ми майже не боїмося крові, жорстокості або недбалого ставлення до життя, яке сягнуло масштабів епідемії. Люди часом запитують: чи Богові немає до цього діла?

Життя на Землі з точки зору цінності та сенсу насправді нічого не варте, навіть коли його не знищують. Цінність людської індивідуальності постійно падає – її бомбардують аморальною чуттєвістю через рекламу, парадами найкращих хітів та іншими незліченними способами.

Проте життя з точки зору витрат дуже дороге! Страждають навіть багаті.

А як же бідна людина? Вона лягає ввечері спати голодною, не знаючи, як вийти зі складної ситуації і подолати злидні. Очевидно, що шахрайство стало звичайним способом життя безлічі людей.

Крадіжка простежується і в отриманні посад, вона добирається до репутації та наздоганяє людей біля каси в супермаркеті.

Однак Богові не все одно! Він бачить наше тяжке становище і виявляє співчуття та розуміння, виховуючи в нас почуття власної гідності. Життя має найбільшу цінність! Воно – більше, ніж процес циркуляції крові в артеріях і венах. «Хто ми, доки перебуваємо в цьому тілі?» – ось життєво важливе питання. Наш душевний біль – це не якийсь другосортний паперовий роман на зразок тих, якими переповнені полиці книжкових магазинів. Ми – реальні люди, а справжня реальність там, де живе Бог. Розуміючи і знаючи Його, ми приймаємо не міражі цього світу, а реальність такою, як вона є.

Тоді й люди довкола будуть для нас значущими! Їхнє життя матиме цінність у всіх вимірах.

Ось що значить бути виведеними з рабства, яке знецінює життя, доки воно не починає коштувати менше, ніж зусилля, спрямовані на його збереження. Це свобода – зустрітися віч-на-віч з дивовижною реальністю: Бог – наш Отець, і Він хоче, щоб

ми були Його друзями! Ми можемо пізнавати Господа, а знаючи Його, ми дивимося на себе так, як Він бачить нас. Будемо ж любити один одного, як Бог полюбив нас!

ЦІНА ПОРЯДНОСТІ

Пам'ятаю один випадок із дитинства, ніби це сталося нещодавно. Я безцільно блукав парком нашого міста. Поряд з парком знаходилася автобусна зупинка там, як завжди, було багато людей. Раніше автобуси їздили не так часто, як тепер. Кожен черговий рейс у нашому маленькому містечку був своєрідною подією.

Мені запам'ятався один чоловік, який біг до автобуса. Разом з ним тоді бігло ще декілька людей. На їхньому шляху красувалася величезна клумба, засаджена квітами. Ті, хто її облаштував, напевно, були обізнані з парковим дизайном, бо клумба була справді чудовою. Проблема полягала в тому, що вона знаходилася прямо на шляху до автобуса. І якщо її оббігати, то можна втратити час і не встигнути на автобус.

Отже, встигнути на автобус можна було лише за однієї умови: пробігти через клумбу по діагоналі. У радянські часи за це могли й оштрафувати, оскільки ніхто не застрахований від чогось подібного. Отож, частина людей стрімголов побігла через клумбу.

Але мою увагу привернув уже згаданий чоловік. Він різко зупинився і якусь мить, мабуть, роздумував, що робити. Це я тепер розумію, що внутрішня порядність не дозволила йому

пробігти через клумбу, хоч я певен, що всі, хто міг це бачити, поставилися б до цього із розумінням. Поборовши своє вагання, він з усіх сил побіг по асфальту, намагаючись наздогнати автобус, який уже вирушив у дорогу. Але... все було марно. Автобус поїхав.

Мені так стало його шкода! Моє серце наповнилося повагою до цього чоловіка! Я також був так вихований і тому чудово розумів, що він відчував у ту мить. Імовірно, це сильне переживання відклалося в моїй пам'яті, тому я так добре запам'ятав цей епізод.

Це нагадало мені ряд ситуацій, коли знайомі мені християни зіткнулися з проблемами, не бажаючи поступитися своїми новими принципами. Образно кажучи, вони також оббігали свої духовні «клумби», не в змозі переступити через свої переконання та погляди, що набули у Христі.

Вони незмінно терпіли життєві незручності, викликаючи, можливо, криву посмішку на чіємусь прагматичному обличчі. Такі люди лише підтверджували те, що сказав у свій час апостол Петро: «Бо краще, якщо на те Божя воля, страждати, будучи добродієм, аніж злочинцем» (1 Петра 3:17).

Михайло Юнаковський

СИЛА УСМІШКИ

Якщо ви в поганому настрої, якщо вас образили або засмутили, скористайтесь силою усмішки. Навіть якщо вас ніхто не бачить, спробуйте усміхнутися, щоб довести самому собі, що ви вищі за всілякі труднощі...

Думайте, що ви невразливі. Подаруйте собі усмішку, як ви іноді робите це, проходячи повз дзеркало. Навіть якщо ваша усмішка буде трохи вимушеною, це все одно допоможе. Щойно ви усміхнетеся, одразу відчуєте себе в гарному настрої. А в бадьорому дусі вам буде легше вирішити свої проблеми...

Ви не уявляєте, як багато добра здатна подарувати вам самим і всім довколишнім звичайна усмішка. Отримавши від життя черговий удар, скажіть собі: «Усе могло бути значно гірше» – та усміхніться...

Мати Тереза

БИБЛЕЙСКАЯ АЗБУКА

Если Библию читаешь –
Очень многое узнаешь.
В руки Библию возьмем
И все буквы в ней найдем.

Буква А. Асаф, Адам,
Аарон и Авраам,
Ученик Христа Андрей,
Авдий, Аввакум, Аггей,
Асенефа, Анна, Ада –
Здесь на «А» имен громада.

Буква Б. О Боге знаем,
В Библии о Нем читаем.
Был еще Фома «Близнец»,
Кто поверил наконец,
Когда сам Христа узрел
И все раны осмотрел.

Буква В. Про Вифлеем
На земле известно всем.
Также знаем про Варавву,
Про Вооза и Варнаву,
Ученик Варфоломей...
Вспоминай еще скорей!

Буква Г. Гора Голгофа.
Про нее поэтов строфы.
Гефсиманский сад мы знаем,
Про Геннисарет читаем,
Галилею, Гаризим...
Что еще мы повторим?

Буква Д. Девора, Дан,
Дарий, Даниил, Дафан,
Царь Израиля Давид,
Что повсюду знаменит.

Буква Е. Есфирь, Елкана,
Ева и Ефам с Еманом,
Ездра и Ефрем, Еней,
Евника и Елисей.

Буква Ё для Е сестрица,
Так что нужно потрудиться
Ее в тексте поискать
И без точек прочитать.

Буква Ж. Жезл Моисеев
Удивил всех чародеев.
Им творил он чудеса,
Ведь с ним был Всевышний Сам.

Буква З. Зилот был Симон,
Со Христом всегда ходил он.
Зоровавель строил храм,
Чтобы славить Бога там.
Был Захария пророк,
Чрез него вещал Сам Бог.

Буква И. Иисус Спаситель,
От грехов наш Искупитель.
Чудный Иерусалим,
Исаак, Иоаким,
Измаил и Иефай...
Всех на «И» пересчитай!

Буква Й зовется краткой,
Прячется в словах украдкой.
Первой буквой не найдешь.
Лишь внутри, в конце прочтешь.
Дарий, Авдий, Иессей,
Илий, Левий и Михей.

Буква К. Кармил, Корнилий,
Кир, Кедрон – поток средь лилий,
Кана и Капернаум...
Что придет еще на ум?

Буква Л. Лука и Лазарь,
Что попал на Небо сразу.
Лот и Лидия, Лаван.
И еще гора Ливан.

Буква М. Марию знаем,
В Рождество о ней читаем.
Марк, Матфей и Мардохей,
Мариамь и Моисей.

Буква Н. О Назарете
Знают взрослые и дети.
Вспомним Ноя, Неемана,
Навуфея и Нафана.

Буква О. Был раб Онисим
От хозяина зависим.
Убежал, в тюрьму попал,
Павла в Риме повстречал.
Там покался, вернулся,
Стал любить он Иисуса.

Буква П. О Палестине
Нам известно и доньше.
Жили Петр в ней и Павел,
Каждый письма нам оставил.

Буква Р. Раав, Рахиль,
Руфь, Ревекка, Рагуил,
Рода, Ровоам, Рувим,
Города Раамсес и Рим.

Буква С. Сапфира, Сим,
Царь Саул, Сеннахирим,
Самуил, Самсон, Стефан,
Самарянка, Силуан,
Суламита, Симеон,
Сарра, Сиф и Соломон.

Буква Т. Тивериада,
Тарс и Тир, еще Троада.
Тит, Тавифа, Тимофей...
Вспоминай еще скорей!

Буква У. Про Ур Халдейский
Знают со времен библейских,
Уц земля, река Улай,
Урию не забывай.

Буква Ф. Филипп, Фамарь,
Феглафеллассар был царь,
Фасга, Фиатира, Фива...
На горе Фавор красиво!
Феликс, Филимон и Фест,
Про Фому в Писанье есть.

Буква Х. О Ханаане
Мы читаем и о храме.
Халев город взял Хеврон,
Очень долго жил в нем он.

Буква Ц. Мы вспомним Царства.
Там истории богатство.
Будем о царях читать,
Только верным подражать.

Буква Ч. О Черном море,
Как о неизбежном горе,
Думал, устрася, Израиль.
Бог же Свой народ избавил.

Буква Ш. Шафан однажды
Свиток дал царю столь важный,
Что народ весь пробудился,
Снова к Богу обратился.

Буква Щ. Щедроты Божьи
Наблюдаем день за днем.
И для нас совсем не сложно
Петь Ему хвалы псалом.

Твердый, мягкий знак и Ы
Не найдешь в начале ты.
На конце слов, в середине –
Там лишь только их увидим.
Как они, скромны мы будем
И урок сей не забудем.

Буквы Э и Е. Столь часто
Путаемся в этих гласных.
Говорим Едем – Эдем,
Эммаус известен всем.
Имя Сына Бога сил –
Иисус-Еммануил.

Буква Ю. Был Юлий сотник –
Павла в Рим перевозил.
Юния – ей Павел сродник,
О Христе ей говорил.

Буква Я. Про «Я» известно –
Его нужно подчинить,
Чтоб Христу лишь было место,
А про «Я» свое забыть.

Мы все буквы повторили,
Ни одну не позабыли.
Чтобы очень много знать,
Нужно Библию читать.
Каждый день вникай в Писанье
И получишь свыше знание.

Марина Шрейнер

ЗАГУБЛЕНА ДРАХМА

«Ісус у домі Марфи і Марії», Гостав Доре

МАРТА – "ЗАГУБЛЕНА ДРАХМА"

В одному гірському селищі серед мальовничої природи жила багата сім'я: дві сестри і брат. Брат був опорою сестер, їхнім захисником і годувальником, але всім у домі керувала старша сестра. Вона була енергійною, рішучою, вольовою. Далеко за межами селища ця молода жінка славилася як прекрасна господиня; жодне весілля, жодна гучна гостина в околиці не відбувалися без її участі та керівництва. Саме так ми розпочали минулого разу історію «заблудлої овечки» – Марії Магдаліни. На жаль, у тому самому селищі, у тому самому домі була і «загублена драхма» – старша сестра Марії на ім'я Марта.

ДОРОГОЦІННА СРІБНА ДРАХМА

Дім у Віфанії – невеличкому гірському селищі, де жила ця сім'я, був улюбленим місцем відпочинку Господа Ісуса. «Спаситель благословляв усіх, хто шукав Його допомоги. Він любить увесь людський рід, однак з деякими людьми Його пов'язували особливо ніжні узи. Так, Його серце було сповнене великої любові до родини з Віфанії... Ісус часто знаходив відпочинок у цьому домі. Спаситель не мав власного дому і був залежний від гостинності Своїх друзів та учнів. Неодноразово, стомлений, шукаючи щирої людської прихильності, Він тішився спокоєм цього мирного дому, де був далекий від підозр і заздрощів фарисеїв. Тут Ісус знаходив щире гостинність і чисту дружбу. Тут Він міг говорити просто і вільно, знаючи, що Його слова зрозуміють і збережуть, як скарб» (Уайт Е. Христос – надія світу, с. 524).

Господиня дому Марта, справді, була дорогоцінною «срібною драхмою». Вона володіла багатьма талантами. Особливо вона відзначалася, як ми вже зауважили, даром хазяйновитості та гостинності. Нагодувати й обігріти нужденних приносило їй душевне задоволення. І Марта знала, як це зробити, і вміла, робота просто кипіла в її руках! Ось чому в селищі вона була популярною і шанованою господинею й розпорядницею кожної великої гостини.

Однак це не була приземлена жінка, котра тільки й займалася «столами». Марта була релігійною, побожною, вона добре знала Святе Письмо. Галилейський Учитель Своїм люб'язним, м'яким поведженням, Своїм високоморальним вченням полонив її душу. Марта вірила, що Він був обітованим Месією. Як урочисто звучить її визнання віри: «Так, Господи, я повірила, що Ти Христос, Син Божий, Який приходить у світ» (Івана 11:27). На це визнання Марти Ісус міг би відповісти так само, як Він відповів Петрові на його ідентичне свідчення: «Блаженний ти, Симоне... бо не тіло і кров тобі це відкрили, а Мій Отець Небесний» (Матв. 16:17).

Марта володіла глибокою вірою в Господа, особистими досвідами Божественного відкриття. Вона вірила у воскресіння мертвих: «Знаю, що воскресне у воскресінні останнього дня» (Івана 11:24). Вона вірила у всемогутність Ісуса: «І тепер знаю, що Бог дасть тобі те, що лише попросиш у Бога» (вірш 22). Скрізь, завжди й у всьому Марта – старша

сестра Марії – була правильною. Такою самою правильною, як і старший брат блудного сина. Яка різниця схожість образів цих старших, чи не так? Старші, однак... «загублені драхми».

Шановний читачу, ти пізнаєш у цьому типажі старших і себе? Ти теж старший – дякон чи пресвітер Церкви? Турбота про вдів і сиріт, бідних і хворих лежить на твоїх плечах? Твоє практичне християнство бездоганне, усі приписи Божого Слова ти належно виконуєш? Багато років перебуваючи в Церкві, ти прекрасно знаєш Святе Письмо, добре орієнтуєшся в теології? Стільки років ти служиш Богові й завжди виконуєш заповіді Його? Ти, як і Марта, як і старший брат, очікуєш схвалення Учителем твоєї духовності?

Однак, поглянувши зажуреними очима на плеяду старших, зокрема й на тебе, Свідок вірний і правдивий сумно промовляє: «Одного бракує тобі» (Марка 10:21). «А потрібне – одне»... (Луки 10:42).

ДРАХМА ЗАГУБИЛАСЯ

Якось одного спекотного літнього дня Ісус разом зі Своїми дванадцятьма учнями прийшов до Віфанії. Він ввічливо постукав у двері Мартиноного дому, і вони одразу гостинно відчинилися для бажаного довгожданого Гостя (див. Луки 10:38-42).

– Тринадцять голодних чоловіків, – подумала стурбована жінка. – Ще й своїх троє...

І почалося... Бігали всі: і служниці, і Марія – до погребу і назад, на кухню і в сад, на город і до криниці. Одні чистили, інші нарізали, треті розкладали; Марта всіма командувала, стоячи біля розпаленої печі та видаючи короткі накази.

– Маріє, принеси з погребу прохолодні напої, – звеліла молодшій сестрі розпорядниця гостини.

Обійшовши дім, Марія увійшла на вимощене каменем подвір'я і... завмерла, почувши такий дорогий голос улюбленого Учителя. Він сидів у колі учнів і щось проникливо їм розповідав. Марія не витримала: обтерши руки фартухом, вона тихенько присіла біля Його ніг. Саме присіла, – повідомляє оригінал Євангелія. Ні, Марія не була ледачою чи безвідповідальною жінкою, але вона ніяк не могла проміняти можливість побути з Господом на надумані, надмірні, а тому і непотрібні кухарські клопоти. Їй так багато прощено, вона так багато полюбила, як же вона може втратити таку нагоду прислухатися до милого голосу, вдивлятися в добрі очі дорогого Учителя?

Марія мала те одне, чого бракувало її старшій сестрі, чого не вистачало старшому братові й... тобі, шановний читачу? Ти настільки зайнятий своїм служінням – своїми Божими справами, що ніяк не можеш знайти часу спокійно посидіти біля ніг Господа і послухати, що Він тобі скаже? Ти не можеш дозволити собі хоча б одну годину щоденно насолоджуватися спілкуванням з Ним?

"СВІТИЛЬНИК І МІТЛА"

– А де ж Марія? – схопилася Марта, здивовано озирваючись на всі боки.

Молодшої сестри ніде не було видно. Марта визирнула у вікно і... застигла від обурення та образи. У колі дванадцятьох учнів Ісуса біля самих Його ніг спокійнісінько сиділа її сестра.

– Ну, це вже занадто! – вигукнула жінка, спускаючись кам'яними сходами у двір.

Марта розгнівано шукає Марію, зовсім не усвідомлюючи, що вона сама потребує ретельних пошуків, як загублена драхма. Проте Великий Господар дому вже приготував Свого "світильника і мітлу".

Розпаленіла біля гарячої плити Марта своє роздратування спрямовує на Вчителя: «Господи, чи Тобі байдуже, що моя сестра залишила мене саму служити? Скажи їй, щоб мені допомогла!» (Луки 10:40, курсив автора).

Як нагадують ці нешанобливі, образливі слова вислови іншого, старшого брата, котрий також служив: «Ось, стільки років я тобі служу... Коли ж цей син твій, що розтратив твоє майно з блудницями, повернувся, ти заколов йому відгодоване теля» (Луки 15:29, 30, курсив автора). Жорсткість, безсердечність, брак співчуття, безжалісність – ось який характер розвивають стосунки з Богом, що перетворилися на «службу». І саме ставлення до молодших – тих, хто спіткнувся: відбився від отари, заблукав у далекій країні, – демонструє весь спектр таких рис характеру «загублених старших». Нерозуміння Отця, Його ніжного ставлення до заблудлих овечок, до блудних синів характерне для цих «правильних», однак «загублених драхм». Їхній закоснілий, формальний релігійності важко прийняти глибоке співчуття і жаль Небесного Отця до інших, «неправильних»...

Ім важко зрозуміти, що їхнє «служу» не таке важливе для Отця, як їхнє «люблю».

Як запорошилося серце Марти! Як засліпилися її очі! Як багато сміття вкрило її душу! Вона до кінця не усвідомлює, як низько впала, не вшанувавши Небесного Гостя своєю присутністю й увагою; більше того, образивши роздратованістю та нелюб'язністю.

Настав слухний момент, і Великий Господар запалив світло й узяв у руки "мітлу" Свого прямого свідства:

– Марто, Марто... (Луки 10:41).

Обтяжене серце жінки стрепенулося. Ніжний делікатний докір відчула вона у словах Господа. Божественна рука обережно доторкнулася до її душі.

Сміття, мов темна хмара, почало вилітати у вікно, звільняючи цю «загублену драхму». Серце її стривожилося: «Щось не так? Я зробила щось не те?» Ще один помах «мітли» – і Вірний Свідок починає проводити ретельний аналіз:

– Ти журишся і клопочешся багато чим.

І знову хмара пилу вилетіла у вікно, а промінь Божественного світла освітив її засліплені очі. Марта починає прозрівати... Уся ця метушня та надумана помпезність кому потрібна? Для чого це все? Високий Гість залишився за дверима серця. Чи не краще було покласти на стіл простий домашній хліб і насолодитися духовним споживанням розкішного Хліба життя? Так захопитися столом для Господа, щоб забути Самого Господа?

Шановний друже, ти пізнаєш себе? Твій запал, твоя активність гідні похвали, але озирнися... Де Той Ісус, Котрому ти служиш? Він десь там, далеко за хмарами. Ти знаєш Ім'я, але чи знайомих із Самою Особою; ти любиш Церкву, а її чудового Господа? Для чого уся ця метушня, активність, якщо Дорогий Гість стоїть за дверима? Якщо день у день Він приходить до дверей твого серця і знаходить їх зачиненими?

«А ПОТРІБНЕ – ОДНЕ»

– А потрібне – одне (Луки 10:42), – урочисто й категорично проголосив Свідок вірний і правдивий, не применшуючи, не перебільшуючи і не помиляючись, завжди вимовляючи найчистішу істину...

Людині потрібно тільки одне! Як одне? А все решта? А «все [решта] вам додасться» (Матв. 6:33). І не тільки додасться все необхідне, а й відпаде все надумане і непотрібне. Безперечно, Богові дуже потрібні старші сини й дочки, сучасні Марти. І потрібен ти, дорогий друже, із твоєю завзятістю, енергією й активністю. Бог цінує старання й наполегливість у Його роботі. Проте тобі, як і Марті, бракує саме цього одного – особистого спілкування з Господом, найтіснішого єднання з Його серцем. Перед усіма активними заняттями тобі, як і їй, потрібно в тихому усамітненні посидіти біля ніг Ісуса у твоїй верхній світлиці. Тоді ти зрозумієш, що Ісус – не доктрина, а чудова Особа. Тоді ти відчуєш, що Він не десь там, на Небесах, «за дверима», а тут, поруч; і життя з Ним – це не важке служіння, а чудовий досвід споглядання Його характеру і перетворення на Його образ. Тільки тоді ніжна любов Ісуса, Його лагідність, м'якість, ввічливість, доброта та милосердя стануть складовими твого характеру.

– Марія ж вибрала найкраще, котре від неї не віднімуть (Луки 10:42, переклад М. Кулакова).

Звичайно, велике чагування для Господа – це добре. І багато гостей, і багато Божих справ – теж важливо. Але є щось краще, щось найкраще!

Це Він Сам – Господь і Бог та тихе душевне спілкування біля Його ніг. Ні, не пам'ять про велике чагування Марти і не апетитний аромат її смачних страв поніс Ісус у Свій останній шлях на Голгофу. Він поніс найкраще – пахощі миру Марії – як символ її безмежної любові.

Ольга Стасюк

МОЙ ДРУГ

Есть такое понятие – дружба. Ты с любовью не путай ее. Это есть высокое чувство, К сожаленью, не всем нам дано.

По одежде людей мы встречаем, За основу богатство берем. Очень редко других понимаем, А вниманья к себе только ждем.

Чтобы дружба была полноценной, Ты друзей научись выбирать. Если что-то у друга случилось, Должен первым плечо подставлять.

Не считай, кто кому больше сделал, Кто подарок дороже купил. В друге должен всегда быть уверен, И в тебе чтоб уверен друг был.

Ну, а если так в жизни случилось, Что друзей растерял ты в пути, Огорчатся, поверь мне, не стоит, Друга лучше Христа не найти.

Этот Друг не предаст, не обидит, Он на помощь всегда поспешит. И молитву твою Он услышит, И душевную боль исцелит.

Никогда одиноким не будешь, Если рядом с тобою Господь. Будь достоин той дружбы великой, Ведь назвал тебя другом Христос!

Галина Товстик

ІСТИНА ВИКРИВАЄ МІФ

Міфи легко можна сприйняти за істину, якщо вони живуть багато років. Ось, наприклад, історія з павуком. Близько 350 року до Р. Х., за класифікацією великого грецького вченого та філософа Аристотеля, павука зарахували до шестиногих комах. І протягом наступних століть усі вірили, що в павука шість кінцівок. І ніхто не спромігся навіть порахувати їх. Звичайно, чи можна піддати сумніву дослідження великого Аристотеля? Та ось з'явився Ламарк, видатний біолог і натураліст 18 століття.

Він ретельно дослідив павука і нарахував у нього вісім лапок! Міф, який майже 22 століття вважався істиною, спростовано, тому що Ламарк наважився порахувати лапки павука.

Вільнодумний поляк Коперник також кинув виклик «істині», в яку вірили вчені того часу. Він заявив: «Сонце, а не Земля знаходиться в центрі Сонячної системи». Служителі церкви обурювалися: «Цього не може бути! Не можна змінити Боже небо». Але Коперник і гадки не мав змінювати Боже небо. Він просто відкрив істину й викрив міф.

Можна навести багато подібних міфів, у які вірили люди впродовж історії. Однак якщо прийняття наукових міфів не завжди пов'язане з небезпекою, то прийняття релігійних може бути питанням життя чи смерті. Іншими словами, у питаннях вічних істин здатність відрізнити правду від вигадки, істину від міфу має життєво важливе значення. Але як дізнатися, що в релігії міф, а що ні? Як розпізнати, де істина, а де вигадка? Якому авторитетному джерелу потрібно довіряти?

Безсумнівно, Бог – наш найбільший авторитет, а також Біблія як Слово Боже. Вона містить незмінні вічні істини. Вивчення Святого Письма допомагає викрити міфи, в які вірили століттями. У біблійній книзі Об'явлення викривається один такий міф. Важливе послання, спрямоване на те, щоб повернути людей до Бога, представлено в Об'явл. 14:6-12. Ми читаємо в Об'явл. 14:7: «Побійтеся Бога й віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод!» Вістка Божа про наближення дня суду настільки важлива, що Він посилає її з трьома ангелами, котрі злітають з Небес від трону Господнього. І розноситься вона так швидко, як поширюється вогонь по сухій стерні, до кожної нації, кожного племені, покоління й народу (див. Об'явл. 14:6). Для цієї вістки не буде географічних кордонів. Вона об'єднує всі культури й народності. Об'явл. 14:7 закликає все людство повернутися до поклоніння Творцю, адже близький час Небесного суду.

Але щоб повернутися до поклоніння Творцю, ми повинні зрозуміти, що це означає. В основі поклоніння

лежить той факт, що ми – Господнє творіння. Бог достойний нашої пошани й відданості, тому що Він створив нас. Об'явл. 4:11 підтверджує це: «Достойний Ти, Господи і Боже наш, прийняти славу, честь і силу, бо Ти створив усе, і завдяки Твоїй волі все постало і було створене!» У час, коли еволюційна гіпотеза захопила світ, Біблія посилає звістку, яка закликає всіх людей поклонятися Христу – нашому Творцеві. В Ефес. 3:9 сказано: «І просвітити всіх, у чому полягає здійснення таємниці, що від віків була схована в Бозі, Який усе створив через Христа» (див. також Колос. 1:13-17). Ким було все створене? «Через Христа!» Вістка про прийдешні останні дні перед судом закликає всіх «поклонятися Тому, Хто створив небо і землю», – це вістка із закликом до кожного поклонятися Ісусу Христу як Творцю.

Що означає поклонятися Христу як Творцю? Чи залишив Він нам знак Своєї творчої діяльності? Звертаючись до книги Вихід, у самому серці Закону Божого – Десяти Заповідей – ми знаходимо свідчення Його творчої могутності. Тут сказано про те, що Бог – Творець, а ми – Його творіння. Про це читаємо у Вих. 20:8-11: «Пам'ятай день суботний, щоб святити його! Шість день праці й роби всю працю свою, а день сьомий – субота для Господа, Бога твого: не роби жодної праці ти й син твій, та дочка твоя, раб твій та невольниця твоя, і худоба твоя, і прихोцько твій, що в брамах твоїх. Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них, а дня сьомого спочив, тому поблагословив Господь день суботний і освятив його». Іншими словами, Бог говорить: «Не забувайте святої суботи, тому що це свідчення Моєї творчої сили».

Зверніть увагу на схожість віршів в Об'явл. 14:7 і Вих. 20:11. У вістці до останнього покоління сказано: «Поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод!» (Об'явл. 14:7). У Вих. 20:11 читаємо: «Бо шість день творив Господь небо та землю, море та все, що в них...». Заповідь про святу суботу в серці Закону Божого – це постійне нагадування про Його верховну владу й творчу силу. Це реальне свідчення про Землю, що створена Богом.

Увесь перший розділ книги Буття присвячений опису творіння. Другий розділ розпочинається словами: «І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив. І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку чинячи, Бог був створив» (Бут. 2:1-3). Створивши за шість днів світ, Бог відділив сьомий день як пам'ятник Своєї творчої роботи.

Зазначимо три моменти, пов'язаних з цим днем:

1. Бог «відпочив» (Бут. 2:2), але не тому, що Він стомився (див. Ісаї 40:28), це був приклад для людства. Це була Його ідея, щоб кожен сьомий день люди відпочивали від роботи, як це робив їхній Творець. Мета полягала в тому, щоб нагадати нам: Бог створив цей світ.

2. Бог «поблагословив день сьомий» (Бут. 2:3), тобто всі 24 години. Спілкуючись із Ним у цей день, ми отримуємо особливе благословення: нові сили, ніжне, співчутливе серце, близькість із Ним.

3. Бог «освятив» (Бут. 2:3) сьомий день. Слово «освятив» означає «відділив для святого користування, посвятив»; це стосується всього святого, небуденного. Лише Бог може освячувати й робити щось святим. Справжнє поклоніння людей Богу включає шанування всього, що Бог освятив! І, згідно з книгою Буття, сьомий день Бог зробив святим.

Таким чином, сьомий день, субота, створений Богом як пам'ятник Його творчої сили.

Упродовж усієї історії людства суботу вшановували як пам'ятник творчої сили Христа. Це знак вірності, свободи й любові до Нього для кожного покоління. «І святіть суботи Мої, і вони стануть знаком поміж Мною та між вами, щоб пізнати, що Я – Господь, Бог ваш!» (Єзек. 20:20). Через увесь Старий Завіт субота проходить як символ вірності Господу. Вона відокремлювала Божих людей від язичників. Субота встановлена під час створення Землі, і її дотримувалися до виникнення єврейської нації всі Божі люди впродовж усього періоду Старого Завіту.

А як щодо Нового Завіту? Як до цього ставився Ісус Христос? Чого дотримувався Він? Оскільки Ісус є для нас Великим Взірцем і «хто каже, що в Ньому перебуває, той має жити так само, як жив Він» (1 Івана 2:6), то цілком логічно чинити так, як діяв Він. У Луки 4:16 ми знаходимо такі слова: «І прибув Він у Назарет, де був вихований, увійшов за Своєю звичкою в день суботний до синагоги та встав, щоб читати». Звичкою Христа було відвідувати церкву в суботу. Якби ми могли зазирнути в минуле, у маленьку майстерню, де працював Ісус, то почули б звук молотка й пилки в перший день тижня або в будь-який інший, крім сьомого.

Субота – це день Господа Бога, день Христа, знак творчої сили Божої. Суботу встановлено відразу після створення першої людини, за сотні років до виникнення єврейської нації. Ісус був правий, коли сказав: «Суботу встановлено для людини» (Марка 2:27).

Дехто каже, що Христос змінив день спокою, коли прийшов на Землю. Який сенс був у цьому? Якби Господь прийшов, щоб змінити цей день, а разом із цим і Закон, написаний Його власною рукою на горі Синай, то хіба б Він не здійснив це за життя? Хіба не сказав би про це Своім учням? Але замість цього Він дав приклад дотримання суботи. Ісус сказав: «Не думайте, що Я прийшов відмінити Закон або Пророків. Я не прийшов відмінити, але сповнити» (Матв. 5:17).

У 24-у розділі Євангелія від Матвія Христос говорить про зруйнування Єрусалима в 70 році після Р. Х. (приблизно через 40 років після Його розп'яття): «Тож моліться, щоб ваша втеча не сталася взимку або в суботу» (в. 20). Ісус промовив ці слова Своїм найближчим послідовникам. Це дає підстави вважати, що Він не змінив суботу. Що ж робили учні Христа після Його повернення на Небо? Який день вони святкували? «Вийшовши з Пергії, вони прибули до Антіохії Писидійської

і, ввійшовши до синагоги в суботний день, сіли» (Дії 13:14). Під час суботнього ранкового служіння Павло та Варнава знайшли можливість проповідувати вчення Христа як виконання пророцтв Старого Завіту (див. Дії 13:15). Хоч більшість євреїв розгнівалися, язичники прийняли сказане апостолами. «Коли виходили вони з юдейської синагоги, язичники просили, щоб наступної суботи говорити їм ці ж слова» (Дії 13:42). Вони знову захотіли почути проповідь Павла. «А наступної суботи майже все місто зібралось, щоб послухати Господнє Слово» (в. 44). Цей факт свідчить, що через чотирнадцять років після воскресіння Христа учні дотримувалися суботи.

Отож, можна зробити висновок, що Церква Нового Завіту шанувала суботу. І ніде не згадувалося про будь-який інший день. Немає жодного підтвердження, що учні говорили про заміну Ісусової суботи.

Іван, улюблений учень Христа, дає нам ще один доказ. Засланий на скелястий острів Патмос, він пише: «Я був у дусі Господнього дня і почув за собою гучний, наче сурми, голос» (Об'явл. 1:10). Іван вважає, що існував особливий день, у який поклонялися учні впродовж першого століття, і він називався «днем Господнім». Сам Христос говорив: «Адже Син Людський є Володарем і суботи» (Матв. 12:8).

Існують три способи, які допомагають ідентифікувати суботу як сьомий день тижня: біблійний, лінгвістичний і астрономічний.

Перший спосіб – біблійний. У Біблії, описуючи день смерті Христа, Лука говорить: «Була п'ятниця і надходила субота» (Луки 23:54). Потім він описує дії жінок (послідовниць і матері Ісуса) у день після смерті Господа: «Повернувшись, вони приготували пахощі та миро, а в суботу спочивали, згідно із заповіддю» (в. 56). Отже, заповідь була чинною після розп'яття, і ці жінки як послідовниці Ісуса дотримувалися її. Вони любили свого Господа і тому виконували Його Заповіді. «Першого ж дня тижня дуже рано вони і ще дехто з ними прийшли до гробу, несучи пахощі, які приготували» (Луки 24:1). Лука пише про три послідовні дні. Перший, п'ятниця, – це день, коли Христос помер; другий, субота, – день, коли жінки відпочивали; третій, перший день тижня, – день воскресіння Христа. Святий Господній день спокою – це день між п'ятницею і неділею, тобто субота.

Другий спосіб – лінгвістичний. Зазирніть у будь-який тлумачний словник і прочитайте визначення слова «субота»: «Субота – сьомий день тижня», – стверджує Вебстер. Оскільки субота – сьомий день тижня, а святий день відпочинку – теж сьомий день тижня, отже, субота – це і є сьомий день. Справді, 108 мов світу дають визначення суботі як «святому дню відпочинку». У португальській та іспанській мовах це sabbado, у російській – «суббота», у болгарській – «шубота», а в арабській – As-Sabt.

Третій спосіб – астрономічний. Чи зазирали ви коли-небудь в іноземний календар, щоб подивитися, який день тижня вважається сьомим в інших країнах? Що ви побачили? Неділя – перший день, понеділок – другий, вівторок – третій, середа – четвертий, четвер – п'ятий, п'ятниця – шостий, субота – сьомий. Чим визначається цей цикл? Щоб мати конкретні докази про походження й тривалість тижневого циклу, я вирішив написати королівському астроному в Гринвіцьку королівську обсерваторію, яка пропонує точний час для всього світу.

Ось мій лист, датований 11 лютого 1974 року:

«Шановний пане! Я досліджую питання, чи порушувалася послідовність тижневого циклу. Різноманітні європейські астрономи стверджують, що тижневий цикл дійшов до наших днів непорушним, іншими словами, що сьомий день нашого тижня ідентичний із сьомим днем тижня біблійних часів. У мене до вас три запитання:

1. Що говорять ваші дослідження стосовно того, що тижневий цикл не порушувався з давніх часів?

НЕ ДОЗВОЛЯЙТЕ ВКРАСТИ СВОЮ МРІЮ!

Ця історія про одного хлопчика на ім'я Монті. Коли йому було 16 років, він отримав завдання написати твір про те, чого він хоче досягти, коли стане дорослим. Монті довго думав. І вирішив: хоче стати власником великого ранчо. Багато годин і сторінок пішло на детальний опис мрії. До найдрібніших штрихів хлопець продумав план свого майбутнього ранчо площею 160 га, намалював схему розташування всіх будівель, стаєнь і доріг, розробив розгорнутий план будинку площею 750 м², який збирається спорудити власними зусиллями.

Наступного дня Монті віддав свій твір учителю. Через три дні той повернув роботу, поставивши велику червону двійку з дописом: «Залишся після уроку». Хлопчик послунався. Після занять підійшов до вчителя і запитав, чому саме двійка. На що той відповів:

– Тому що для такого хлопчика, як ти, ця мрія нездійсненна. Тобі потрібно багато, дуже багато грошей, щоб придбати таке ранчо. Вони у тебе є? Ні. Ти з дуже бідної сім'ї. У тебе немає ніякої можливості втілити свою

мрію. Вона не відповідає реальності. Ось що я тобі скажу. Даю тобі ще один шанс. Іди додому і напиши інший твір про іншу мрію, більш реалістичну. І, можливо, тоді я поставлю тобі кращу оцінку. Хлопчик повернувся додому і запитав поради у свого батька. Той відповів:

– Синку, боюся, тут я тобі не помічник. Я думаю, що це має бути лише твоє рішення. І в мене є відчуття, що це буде справді важливе для тебе рішення.

Монті обдумував слова батька кілька днів. Нарешті він повернув учителю той самий твір і сказав:

– Ви можете залишити собі двійку, а я залишаю собі свою мрію.

Минув час, Монті давно закінчив школу, став дорослим. Одного разу у своїй промові він згадав про цей випадок і, повернувшись до групи слухачів, промовив:

– Я розповів вам цю історію, тому що всі ви сидите в моєму будинку площею 370 м², посеред мого ранчо площею 80 га. А той шкільний твір висить у рамці над камином. Та найдивовижніше

те, що три роки тому, влітку, той самий учитель привіз сюди 30 школярів, і вони тиждень жили в таборі, розбитому на моєму ранчо. Перед від'їздом він зізнався мені: «Послухай, Монті, коли я був твоїм учителем, я виконував роль злочасного крадія мрій. Мені зараз дуже шкода, що за своє життя я вкрав безліч дитячих мрій. Проте я дуже радий, що ти знайшов у собі сміливість відстояти свою мрію». Не дозволяйте нікому вкрати вашу мрію. Що б вам не казали, просто йдіть за своїм серцем.

СИЛА ЄДНОСТІ ОЧИМА ДІТЕЙ

Якось один учений запропонував дітям з африканського племені пограти в одну гру. Він поставив біля дерева кошик із фруктами й оголосив: «Той з вас, хто першим добіжить до дерева, отримає в нагороду всі ці солодкі фрукти».

Коли він зробив знак розпочати забіг, діти міцно взялися за руки і побігли всі одночасно, а потім разом сиділи й насолоджувалися смачними фруктами. Вражений антрополог запитав у дітей, чому вони побігли всі разом, адже кожному з них могли дістатися всі фрукти, і тоді переможець сам би міг ними поласувати.

На що діти відповіли: «Обонато». Хіба можливо, щоб один був щасливий, якщо всі інші сумні? «Обонато» їхньою мовою означає: «Я існую, бо ми існуємо».

Так і в Тілі Христовому: «Бо як тіло одне, але має багато членів, так і всі члени: хоч їх багато, становлять одне тіло, – так і Христос... І якщо страждає один член, з ним страждають усі члени; якщо в пошані один член, з ним радіють усі члени. Ви – тіло Христа, а окремо ви члени» (1 Кор. 12:12, 26, 27).

2. Чи відобразилися зміни, внесені до календарів у минулі століття (Юліанський, Григоріанський і т. д.), на тижневому циклі?

3. Чи є наша теперішня субота прямим продовженням непорушного семиденного циклу, тобто тієї суботи, про яку згадується в Біблії, коли йдеться про розп'яття?

Я високо ціную ваш час, витрачений на відповіді на ці запитання, і сподіваюся отримати швидко відповідь.

З повагою, Марк Фінлі.

Ось якою була відповідь:

«Шановний пане!

Ваш лист до Королівської астрономічної обсерваторії в Гринвічі передано нам, і наш директор попросив мене відповісти на нього.

Семиденна тривалість тижня встановлена на зорі юдейської релігії.

Астрономи займаються проблемами часу, календарних дат і лічбою років. Та оскільки тиждень – це громадянський, соціальний і релігійний цикл, немає жодних причин, щоб порушувати його регулюваннями календаря.

Будь-яка спроба порушити семиденний цикл викликала б сильний опір юдейської влади, і ми впевнені, що такого порушення не сталося. Перехід з Юліанського календаря на Григоріанський (1582) був здійснений так, щоб не порушити тижневий цикл. (Тобто після четверга 5 жовтня 1582 року за Юліанським календарем, наступний день за Григоріанським став п'ятницею 15 жовтня. Було додано 10 днів, але тижневий цикл не порушився.)

Щиро ваш Р. Х. Такер, співробітник служби інформації».

Свідчення з біблійної історії, мов світу й астрономії чітко зрозумілі. Біблійний святий день спокою – це субота, сьомий день тижня.

Люди, дізнавшись про це, часто запитують: «А як же мої родичі, мої друзі, які ніколи не розуміли значення цього святого дня? А як же ті християни минулих століть, які були вірні Ісусу, але не знали цієї істини?» Біблія щодо цього говорить: «Тому, хто знає, як робити добро, але не робить його, той має гріх» (Якова 4:17).

Нашим завданням є ділитися істиною з людьми. Сьогодні, коли Блага вістка трьох ангелів проголошується «усякому народові, поколінню, племені і народності», застерігаючи: «Побійтеся Бога і віддайте Йому славу, бо прийшла година Його суду! Поклоніться Тому, Хто створив небо, і землю, і море, і джерела вод!» (Об'явл. 14:7), – Бог закликає нас знову повернутися до суботи.

Сьогодні Ісус простягає нам руку, яка одного разу була прибита цвяхами до хреста на Голгофі за наші гріхи, і лагідно закликає: «Наслідуйте Мене». Тисячі людей рік за роком з радістю відгукуються на Його заклик, поклоняються Йому і шанують установленний Ним день відпочинку – суботу. Вони є майже в кожній країні світу. Ви знайдете їх практично на кожному населеному острові. Вони свідчать усьому світові, що субота приносить радість і благословення. Що ви обережете для себе сьогодні? Чи будете ви з Христом і Його учнями? Чи приймете ви запрошення люблячого Господа, коли Він закликає вас: «Якщо любите Мене, ви будете дотримуватися Моїх заповідей» (Івана 14:15).

М. Фінлі

ПРОКИНЬСЯ, ЗЕМЛЕ! ■

Промінчик сонця завітав до мене,
В блакитні очі ніжно подивився,
Сказав тихенько: «Не сумуй, мій друже,
Христос в яслях для тебе народився».

То є Спаситель грішної планети,
Своїх дітей омив святою кров'ю.
І я біжу повсюди сповіщати,
Що ми спасемося Його любов'ю.

Святе Письмо говорить до людини,
Що часу залишилось світу дуже мало,
В житті творити треба Божу волю
Та чесно каятися, щоб гріха не стало.

Прокинься, Земле! Звістки трьох ангелів
Лунають по усіх містах, куточках,
І Дух Святий в серцях живе назавжди –
В синах могутніх і красунях-дочках.

Схили коліна перед вічним Богом,
Нехай Йому несеться честь і слава!
Хто Всесвіт сотворив, вже скоро прийде,
І Царство Боже назавжди настане.

Олена Кутько

ТВ-програма на серпень (31.07 – 06.08)*

НЕДІЛЯ
31 липня

06:00 Інша сторона
06:40 Мозаїка батьківства
07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я - 1 життя
08:20 Счастье вопреки всему
09:10 Так промовляє Біблія
09:40 По ту сторону поиска
10:10 Семеро с ложкой
10:40 Дружболандия
11:00 Малюваки
11:20 ЧП+
11:30 Вопрос служителю церкви
12:00 Богослужение в храме на Подоле
13:20 Музична скринька
14:00 ЛоМастер
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Чудесный магазин
15:10 ...є Любов (сурдопереклад)
15:40 Лома Линда 360° (сурдопереклад)
16:10 Філософський камінь
16:30 Дорогами християнства
17:10 2Я - 1 життя
18:00 По ту сторону поиска
18:30 ...є Любов
19:00 ДЖЕМ
20:00 Диагноз: здоровье
20:30 Мозаїка батьківства
20:50 5 хвилин для вічності
21:00 Вісті надії
21:30 Філософський камінь
21:50 День седьмой
22:20 Музична скринька
23:10 Удивительные факты
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Счастье вопреки всему

ПОНЕДІЛОК
1 серпня

06:00 Я и мой характер
06:20 Дорогами християнства
07:00 Библейский путь жизни
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Библейский путь жизни
10:00 Удивительные факты
11:00 Библейский путь жизни
12:00 Детонация
12:30 Великие пророки Библии
13:00 День седьмой
13:30 Загадки древних рукописей
14:00 Чудесный магазин
14:30 Малюваки
14:50 Історії тітоньки Марії
15:00 Иудаизм и христианство (сурдопереклад)
15:30 Філософський камінь (сурдопереклад)
16:00 ДЖЕМ
17:00 Біблія продовжує говорити
17:30 Вопрос служителю церкви
18:00 Великие пророки Библии
18:30 Модная книга
18:50 2Я - 1 життя

19:40 Под абажуром
20:00 Познаем истину
20:50 Вечірні історії
21:00 По ту сторону поиска
21:30 Вопрос служителю церкви
22:00 В контексті
22:40 Так промовляє Біблія
23:10 Інша сторона
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в храме на Подоле

ВІВТОРОК
2 серпня

06:00 ЧП+
06:10 Познаем истину
07:00 Библейский путь жизни
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Библейский путь жизни
10:00 Диагноз: здоровье
10:30 Мозаїка батьківства
11:00 Библейский путь жизни
12:00 Детонация
12:30 Великие пророки Библии
13:00 Музична скринька
13:40 Філософський камінь
14:00 Веселая школа здоровья
14:20 В гостях у Добрячка
14:40 Места надо знать
15:00 Так промовляє Біблія (сурдопереклад)
15:30 Диагноз: здоровье (сурдопереклад)
15:50 Вісті надії
16:10 По ту сторону поиска
16:40 ЧП+
17:00 В контексті
18:00 Великие пророки Библии
18:30 Модная книга
19:00 Удивительные факты
20:00 Філософський камінь
20:20 Музыка в моей жизни
20:50 Вечірні історії
21:00 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
21:40 Счастье вопреки всему
22:40 Под абажуром
23:00 Лома Линда 360°
23:30 Спасенні
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Біблія продовжує говорити

СЕРЕДА
3 серпня

06:00 В контексті
07:00 Библейский путь жизни
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Библейский путь жизни
10:00 По ту сторону поиска
10:30 Спасенні
11:00 Библейский путь жизни
12:00 Детонация
12:30 Великие пророки Библии
13:00 ДЖЕМ
13:50 ЧП+
14:00 Малюваки
14:20 ЛоМастер
14:40 В гостях у Добрячка

15:00 Мозаїка батьківства (сурдопереклад)
15:20 2Я - 1 життя (сурдопереклад)
16:00 Загадки древних рукописей
16:30 Є проблема
17:00 День седьмой
17:30 Вопрос служителю церкви
18:00 Великие пророки Библии
18:30 Модная книга
19:00 2Я - 1 життя
19:30 Філософський камінь
20:00 Біблія продовжує говорити
20:30 Вопрос служителю церкви
20:50 Вечірні історії
21:00 Мозаїка батьківства
21:30 Дорогами християнства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Вісті надії
23:20 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Філософський камінь

ЧЕТВЕР
4 серпня

05:45 Богослужение в храме на Подоле
07:00 Библейский путь жизни
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Библейский путь жизни
10:00 Біблія продовжує говорити
10:30 Загадки древних рукописей
11:00 Библейский путь жизни
12:00 Детонация
12:30 Великие пророки Библии
12:50 Удивительные факты
13:40 День седьмой
14:10 Чудесный магазин
14:40 ЛоМастер
15:00 Малюваки (сурдопереклад)
15:20 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра (сурдопереклад)
16:00 Познаем истину
16:40 Філософський камінь
17:00 ...є Любов
17:30 Вопрос служителю церкви
18:00 Великие пророки Библии
18:30 Модная книга
19:00 Вісті надії
19:30 По ту сторону поиска
20:00 Лома Линда 360°
20:30 О вечном
20:50 Вечірні історії
21:00 На перехресті
21:10 2Я - 1 життя
22:00 Інша сторона
22:45 ЧП+
23:00 Музыка в моей жизни
23:30 Так промовляє Біблія
00:00 Біблія, як вона є
00:30 День седьмой

П'ЯТНИЦЯ
5 серпня

06:00 Мозаїка батьківства
06:30 Біблія продовжує

говорити
07:00 Библейский путь жизни
08:00 Сила Одного
08:30 Готовим вместе
08:50 Guten Morgen з Ганнеле Отчофські
09:00 Библейский путь жизни
10:00 О вечном
10:20 Дорогами християнства
11:00 Библейский путь жизни
12:00 Музична скринька
12:30 Великие пророки Библии
13:00 2Я - 1 життя
14:00 Веселая школа здоровья
14:20 Пазлы Паркера
14:40 В гостях у Добрячка
15:00 Познаем истину (сурдопереклад)
15:50 ЧП+ (сурдопереклад)
16:00 Інша сторона
17:10 ДЖЕМ
18:00 Богослужения в Заокске
19:00 В контексті
19:30 Загадки древних рукописей
20:00 Счастливой субботы
20:50 Вечірні історії
21:00 Удивительные факты
22:00 Познаем истину
23:10 Счастливой субботы
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Інша сторона

СУБОТА
6 серпня

06:00 Вера. Человек. Судьба
06:30 ...є Любов
07:00 Счастливой субботы
08:00 Так промовляє Біблія
08:30 В контексті
09:10 Музична скринька
10:10 Познаем истину
11:00 Загадки древних рукописей
11:30 Богослужение в храме на Подоле
13:00 Лома Линда 360°
13:30 Спасенні
14:00 Музична скринька
15:00 Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад)
16:30 Музыка в моей жизни
17:00 Є проблема
17:30 Вопрос служителю церкви
17:50 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
18:30 Інша сторона
19:10 Біблія, як вона є
19:20 Дорогами християнства
20:00 Так промовляє Біблія
20:40 Под абажуром
21:00 День седьмой
21:20 Счастье вопреки всему
22:10 Я и мой характер
22:40 Вісті надії
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 Мозаїка батьківства
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в Заокске
23:00 Біблія продовжує говорити
23:30 Свет надежды
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Богослужение в Заокске

Народ Библии
вчора, сьогодні, завтра

семінар Олександра Болотнікова

ВТ 21:00

Чи є Біблія відкриттям Бога?
Чому Святе Письмо приділяє так багато уваги настільки нечисленному ізраїльському народу?
Чим він відрізняється від усіх інших народів?
Яке практичне значення це має для нас?

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ

SMART TV

В КАБ.МЕРЕЖАХ

НА МОБ.ДОДАТКАХ

ВАШОГО МІСТА

IOS, ANDROID

0 800 30 20 20

Безкоштовно по Україні

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію
разом з нами on-line на сайті
bible.ua

HOPE.UA

contact@hope.ua
а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

[contact-hope](https://www.facebook.com/contact.hope)Програми
ІЗ СУРДОПЕРЕКЛАДОМ

ЩОДНЯ
з 15:00
до 16:00

РОЗКАЖІТЬ про це
вашим друзям!

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

50 грн*

«Вкус здоровья»

8 передач і 15 рецептів:
1. Мистецтво випічки. 2. Не просто каша. 3. Овочевий калейдоскоп.
4. Оце так фрукти! 5. Корисні бобові.
6. Жири – "за" і "проти". Страви з авокадо. 7. Десерти дитячими руками. 8. Плануємо разом (обід).

Мова: російська

23 грн*

«Восточный ангел»

Якби нам розповіли про це рік тому, ми б не повірили ...
Події на сході України спричинили трагічні наслідки. Документальний проект про страхітливі події на сході України очима очевидців.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

ВОНИ БУЛИ В ТОЙ ДЕНЬ НА ГОЛГОФІ

ІРОД – ЦАР, СПОВНЕНИЙ ПІДСТУПНОСТІ

Зіткнення Ірода Антипи з Ісусом – один з найдраматичніших моментів в історії. Ісус, представник обраного Богом народу, вів Свій родовід від Якова. Ірод, гордий і лукавий напів-едомлянин, належав до роду, який походив від Ісава. Він міг прийняти радість і благословення завіту Авраама з Богом.

Проте, як і його предок Ісав, він був нечесливою людиною. І ворожнеча, яка існувала між Ісавом та Яковом і згодом виникла між їхніми нащадками, набула нового розвитку під час життя Христа на Землі. Ірод та Ісус зустрілися в палаці царя-едомлянина. І тут почуття Ірода до Христа проявилися з усією ясністю.

Події, які зробили це зіткнення ще більш драматичним, відбулися за кілька років до їхньої зустрічі. Батько Ірода хотів знищити Немовля-Ісуса. Його плани зірвав Божий ангел. Влада і царство Ірода Великого були розділені між кількома його синами. Сімейство Ірода було нечесливим і розпусним. Вбивства та інтриги, невірність та нечестя – ось що визначало їхню сутність і спосіб життя.

Ірод Антипа був тетрархом Галилеї та Іерей за часів, коли Іван Хреститель проповідував народові. Ми знаємо з Євангелія, що Ірод, нехтуючи мораллю, забрав дружину у свого брата Пилипа. Іродіяда – жорстока, аморальна і зловмисна жінка – з часом стала справді нерозбірливою. Її перший чоловік не міг задовольнити її амбіції і забезпечити їй ту пишність, до якої вона прагнула. Тому вона покинула його заради його ж брата.

Коли ми вперше стикаємося з Іродом Антипою в Євангелії, то розуміємо, що він не був повністю деградованою людиною. Він був надзвичайно зацікавлений проповіддю Івана Хрестителя. «Адже Ірод, прославши воїнів, схопив Івана і посадив його у в'язницю через Іродіяду, дружину свого брата Пилипа, бо одружився з нею. А Іван говорив Іродові: Не годиться тобі мати жінку твого брата! Тож Іродіяда таїла злобу на нього, і бажала його вбити, та не могла» (Марка 6:17-19). Зверніть увагу на слова: «Бо Ірод боявся Івана, знаючи його як чоловіка праведного та святого, й оберігав його; а слухаючи, дуже непокоївся, але слухав з насолодою» (в. 20).

Утім, Іродіяда була настільки роздратована тим осудженням, яке висловив Іван з приводу її розпусти, що вирішила в будь-який спосіб знищити його. І така нагода трапилася їй під час святкування дня народження Ірода. Гостями царя були головні

воєначальники Галилеї. Вино лилося рікою. Коли бенкет був у розпалі, гостям захотілося ще більш приголомшливих видовищ.

І тоді Іродіяда послала свою доньку Саломію танцювати в зал, де Ірод бенкетував із запрошеними. Це був продуманий вчинок. Юна дівчина, яка тільки вступає в пору жіночності, танцювала з відвертою чуттєвістю перед нетверезою компанією. Усі вже були п'яні, й одурманений алкоголем Ірод дав необачну обіцянку. Він заявив, що Саломія отримає все, що захоче, варто тільки попросити. Жодна людина в здоровому глузді не дала б таких обіцянок. Тоді Ірод був п'яний! Саломія швидко залишила зал, щоб порадитися з матір'ю. Чорна думка промайнула в голові Іродіяди: «Проси голову Івана Хрестителя на полумиску!» Саломія повернулася до бенкетного столу і поставила царю свою вимогу. Після її слів уся компанія миттєво протверезіла.

Раптово всі начебто прокинулися. Це було незвичайне прохання, й Ірод оглядав своїх друзів з надією, що хтось допоможе йому вибратися із цієї пастки. Як він хотів позбутися необхідності виконувати свою обіцянку! Та він був занадто гордий, щоб відступити. Цей урок ми ніколи не повинні забувати: одну помилку не можна виправити іншою. Ліпший спосіб виправити помилку – визнати її. Якщо ви почнете обманювати, щоб вирішити якусь проблему, ця брехня не буде єдиною! Ви зрозумієте, що вам потрібно буде обманювати дедалі більше, щоб приховати свої гріхи. І врешті-решт ви настільки заплутаетесь, що одного разу захочете втекти світ за очі!

Ірод дав необдуману обіцянку. Він усвідомлював, що припустився жахливої помилки. Йому слід було дещо зробити, аби виправити ситуацію, доки в нього ще була можливість. Коли він запропонував Саломії вибрати подарунок до душі, він думав про прості звичайні речі, але не дозволив вбивство. Наближені Ірода не хотіли кровопролиття, бо всі вони поважали Івана. І все ж цар дозволив гордості взяти гору над волею і розумом.

І тоді в камеру до Івана Хрестителя відіслали ката. Без розглядів, без пояснень Івана віддали на страту. Його голову принесли на полумиску в бенкетний зал. Свято закінчилося. Гості, вражені та протверезілі, незабаром розійшлися.

Коли Іродіяда побачила, що уста, які викривали її незаконний союз, навки замовкли, її охопив захват. Вона сподівалася, що, покинувши свого чоловіка і віддавшись іншому,

задовольнить свої амбіції. Вона відчувала, що Іван стоїть біля неї поперек дороги. Тому Іродіяда позбулася його і кинулася вперед, до досягнення жадааних цілей, яких прагнуло її неугамовне і ненаситне свавілля.

Учні Івана забрали обезголовлене тіло й поховали його. Почувши про цю трагедію, Ісус з болем сказав Своїм учням: «Відпочиньмо і подумаймо про те, що трапилося». Незадовго до цього Він почав посилати їх із благою звісткою по околиці. Вони ходили всюди, проповідуючи, зцілюючи, виганяючи бісів.

І коли пізніше Ірод почув про Христа, то подумав, що то Іван Хреститель воскрес із мертвих. Він не на жарт занепокоївся. Відтоді мир і щастя покинули царя. Навіть наодинці із самим собою він чув звинувачення, які виголошував Христос. Через кілька тижнів «підійшли деякі з фарисеїв, і сказали Йому: Виходь і йди звідси, бо Ірод хоче Тебе вбити. А Він відповів їм: Ідіть і скажіть цьому лисові: Ось, Я виганяю бісів і оздоровляю сьогодні й завтра, а третього дня закінчу. Все ж таки сьогодні та завтра, а наступного дня Мені треба йти, бо неможливо, щоб пророк загинув поза Єрусалимом» (Луки 13:31-33). Ісус твердо відповів тому, хто загрожував Йому. Перед Іродом була безстрашна Людина, яка йшла назустріч Своїй долі. Він був готовий померти, виконавши Своє життєве призначення. І Він назвав Єрусалим місцем Своєї смерті!

Життя Христа стрімко наближалося до завершення. Коли в залі суду римський намісник Понтій Пилат дізнався, що Христос із Галилеї, то, щоб зняти із себе відповідальність, вирішив послати його до Ірода.

Уранці в п'ятницю у ворота палацу Ірода постукали, і раптово цар опинився віч-на-віч з Ісусом. «Ірод, побачивши Ісуса, дуже здивувався; давно бажав його бачити, бо чув багато про Нього і сподівався побачити від Нього якусь ознаку» (Луки 23:8).

Однак Христос нічого йому не відповів. Ірод позбавив життя одного з найбільших пророків – Івана Хрестителя. Оскільки цар відкинув правду, Сину Божому більше нічого було сказати йому. Коли ми глухі до запрошення Христа, яке отримуємо через Його вісників, ніяке диво не буде явлене нам. Ніяких ефектних демонстрацій вищої сили і вищої слави з метою зміцнити нашу віру не відбудеться.

А первосвященники та книжники стояли поруч і пристрасно звинувачували Христа. Тоді «Ірод зі своїми воїнами, принизивши та висміявши Його, одягнув у світлу одіж і відіслав Його до Пилата» (Луки 23:11). Зауважимо, що саме Ірод, який безуспішно намагався змусити Христа зробити чудо, підбурював своїх воїнів глузувати й ображати Ісуса. Він так розлютився, що дозволив своїм солдатам обсіпати Спасителя градом образ. Кожен норовив грубо штовхнути або вдарити Його, доки все Його тіло не вкрилося синцями та подрапинами. Лише деякі відмовлялися робити це, коли Він проходив повз.

Ісус не створив чуда, щоб врятувати себе. Навіть такий чоловік, як Ірод, боявся віддати Його на смерть. Він відчував, що Цей Ісус із Назарета був невинний. І тому він відіслав Його до Пилата.

Для Ірода головна хвилина його життя зникла безповоротно. За намовою Іродіяди він пізніше написав листа імператору Калігулі з надією отримати ще більше почесностей. Проте Агрипа, сердитий на нього, надіслав у Рим скаргу. Ірода викликали в Рим на зустріч із кесарем. Його позбавили всіх почесностей, титулів і влади та відправили на заслання в Галію чи Іспанію. Історик Йосип Флавій записав єдиний гідний вчинок Іродіяди – вона вирушила на заслання разом із чоловіком і дбала про нього. Десь у невідомих могилах покоїться тепер це нерозумне і злісне подружжя, надії якого так і не збулися.

Сутічка Ірода з Христом досягла апогею в день Голгофи. Ми спостерігаємо, як він приймає остаточне рішення. Цар був зарозумілим жорстоким і нечесливим. Вступивши в гріховний зв'язок під впливом низьких пристрастей зі ще більш розпусною, ніж він сам, жінкою, він перейшов усі межі. Ставши на шлях гріха, який приніс у жертву життя найбільшого з пророків, Ірод постав нарешті перед лицем Спасителя

людства і не отримав відповіді на свої запитання.

Ірод справді взявся виконувати багато з того, що рекомендував Хреститель. Але він не присвятив своє життя Богові. Урешті-решт усі його амбіції, високе становище і престиж – те, до чого він так прагнув і заради чого готовий був пожертвувати всім, навів життям кращих людей, – усе було відібране в нього тієї миті, коли він думав, що домогся бажаного. У результаті він виявився чужинцем у невідомому краї, самотнім, бідним, лише зі спогадами про минуле – такий підсумок його життя.

Ірод походив з роду Авраама. Він міг отримати всі обіцяні патріархові благословення. Проте він був дуже схожий на свого предка Ісава, також поглинутого турботами лише про матеріальні блага. Він теж був «нечестивим» (Євр. 12:16).

Ірод міг би залишитися в історії як цар, який врятував Ісуса. Він міг прославитися як людина, яка поступилася своїми інтересами, щоб врятувати Невинного. Проте цього не сталося. Він так і не зрозумів, що його доля залежить від того, як він поставиться до Предтечі Христа і до Христового вчення. Ірод вважав, що зможе досягти своїх цілей усупереч принципам і цілям Людини з Галилеї. Проте своєю самовпевненістю він погубив себе.

Коли ми озираємося на його життєвий шлях, що веде до забуття, то бачимо, що, відвертаючись від вістки Божого пророка, цим він відвертався і від Неба. Момент прийняття рішення, наче вістря голки, настав, але він не зрозумів цього. Цар бгався, але не зрозумів сенс своєї клятви, і потім звжився кинутися в безодню. І світло відступило від Ірода.

Коли настануть найважливіші моменти в житті, ніхто не попередить нас про них. Ця найбільша мить підкрадається непомітно і несподівано, як нічний злодій. Проте існує ще один життєво важливий аспект. Людина робить вибір між раєм і пеклом не під впливом хвилинного пориву, але відповідно до загальної тенденції свого життя. Ірод поступово спрямовував свій життєвий човен до скель свавілля, гордості, властолюбства, досягнення високого становища, престижу і привілеїв царственої особи, земних почесностей і задоволень. І це прагнення зростало, наче приливна хвиля, гнана сильним вітром, доки вона не накрила все на своєму шляху, зокрема і думки про праведність і вічність. Це сумна і повчальна історія, у ній – застереження і порада всім нам. Зіткнувшись із Голгофою, Ірод опинився серед тих, хто розіп'яв Сина Божого, прирік Його на публічну ганьбу та смерть; натомість сам продовжував спокійно жити далі.

Чи може Господь розкрити нам очі на неправду і помилки в нашому житті? Коли прийде момент вибору, готуватися буде занадто пізно. Спрямуйте свій розум до вищих цілей, і сила Всемогутнього підтримає вас.

Л. Хардінг

СКАЖИ МЕНІ, ХТО ТВІЙ ДРУГ

Двоє близьких мені людей, але до бабусі – звертання «ви» (і ніяк інакше), а до дідуся – «діду, ти». Якось сама собою виникла ця близькість, і вона нам дуже подобалася. Це «ти» звучало дуже душевно. Та чомусь сьогодні дівчата, які годяться мені в доньки, своїм прямолінійним «ти» мене бентежать. Що це – спрощення чи фамільярність?

У нерівних вікових категоріях «ти» свідчить про особливі взаємини. Коли між людьми запалюється вогник довіри, щирості та рівності, «ти» підкреслює певну близькість інтересів і поглядів. Я знаю, наприклад, зятя, який з тестем на «ти», при цьому в них теплі й коректні стосунки.

Чудово мати друга, тим більше старшого. Така дружба, напевно, найміцніша. Старший друг поблажливо спить на молодість і незрілість не доліки іншого. Молодший, прагнучи до джерела мудрості, з поваги і довіри не дозволить собі зайвих безглузвих витівок.

Щоразу, звертаючись до Бога, чомусь із легкістю ми говоримо Йому «Ти», хоч Він найбільше гідний пошани. Напевно, тому що Він ближчий за всіх.

Незадовго до розп'яття у верхній світлиці Ісус сказав до Своїх учнів: «Не називаю вас більше рабами, бо раб не знає, що робить його пан; вас же назвав Я друзями, бо сказав вам усе, що почув від Мого Отця» (Івана 15:15).

Біблія, говорячи про різні відносини людей з Богом, називає їх або Його ворогами, або Його слугами, дітьми, друзями.

Ті, хто серйозно і неодноразово читав Біблію, погодяться: щоглибше в неї занурюєшся, тим повніша картина відкривається. Це можна порівняти з виграванням світла в діаманті. Ви бачите не одну, а безліч граней одночасно. Так і будь-яке біблійне поняття може

нашаровуватися одне на інше, перетинатися або ж протиставлятися.

Слуги, діти, друзі: що це – несумісні ролі чи грані єдиного цілого? З життя ми знаємо, що слуга далеко не завжди має дружні почуття до господаря. Він просто виконує всі накази.

Дружба з дітьми теж не завжди налагоджується. Авесалом, приміром, був сином Давида, але водночас виконував роль найлютішого ворога. Становище друга – особливе. Основою дружби є взаєморозуміння, свобода та довіра.

Здається, нам, слабким і грішним, найпростіше було б залишатися тільки слухняними слугами. «О, людино! Хто ти, що сперечаєшся з Богом? Чи скаже витвір Тому, Хто його створив: Чому Ти зробив мене саме таким?» (Римл. 9:20). Схоже, така різка відповідь покладе край будь-яким спробам діалогу та дружби. Та не варто робити висновки з єдиної фрази, потрібно враховувати контекст.

Бог, як Творець усього живого, має верховне право керувати Всесвітом за Своєю волею. Проте євангельська вістка в тому і полягає, що, будучи Володарем Всесвіту, Він ніколи не позбавляє нас свободи і, вважаючи Своїми друзями, закликає всіх, як Своїх дітей, брати участь у цьому управлінні. Бо створив Господь людину за образом і подобою Своєю (див. Бут. 1:26). Проте сумніви і страх підривають усі зародки довіри.

Хіба можлива дружба з такою могутньою Істотою? З Тим, Хто Своєю силою і величчю вселяє настільки побожний страх, що ангели смиренно схиляються перед Ним (Об'явл. 7:11, 12)? Однак задовго до Христа були люди, чиї відносини з Богом можна назвати дружніми – Авраам, Мойсей, Давид, Йов. Усі вони одного разу зробили крок назустріч Богові. І Він з натхненням відгукнувся. Наведемо приклади.

Одного разу в пустелі Господь, випробовуючи, відповів Мойсеєві приблизно так: «Я втомився від цих людей. Відійди і дай мені знищити їх. А від тебе Я вчиню інший численний народ» (див. Вих. 32:7-14; Числ. 14:11-19). Що ж відповів Мойсей? «Добре, Господи. Як завгодно, Господи. Хто я такий, щоб питати про Твої незбагненні шляхи? Мені дуже лестить Твоя довіра». Ні, нічого такого він не сказав. «Боже, будь ласка, не роби цього. Адже це тільки зашкодить Твоєму імені. Зачувши про це, єгиптяни вирішать, що в Тебе просто не вистачило сили привести Свій народ у землю, яку Ти обіцяв йому. Боже, я хоч трохи, але знаю Тебе, і мені здається, що Ти просто не зможеш цього зробити!»

«І говорив Господь до Мойсея лице в лице, як говорить хто до друга свого...» (Вих. 33:11). Між друзями,

звичайно, буває всяке, але головний акцент тут – підтримка, взаємна допомога і довіра.

Після того як Ісус прийшов на Землю, друзів у Нього стало значно більше. Проте дружба з Ним дещо передбачає. «Ви друзі Мої, якщо чините те, що Я заповідаю вам» (Івана 15:14). Ви часто ставите такі умови своїм друзям? А що, коли така вимога породить не вірних і співчутливих друзів, а заляканих буркунів чи навіть бунтівних рабів? Чому Він іде на такий ризик?

Просто Бог хоче, аби ми доросли до таких відносин. Йому потрібний не натовп рабів, а команда одностайних – людей, які виконують Його волю не через страх покарання, а через спільні погляди, цінності, прагнення. Зрозуміло, що в егоїстичної, жадібної, жорстокої людини це не вийде. Аби хотіти того ж, що і Христос, потрібно бути схожими на Нього. А наближення до такої духовної Досконалості дається не відразу. До цього треба дорости. Звідси й умова: «Ви друзі Мої, якщо...».

Наша недосконалість анітрохи не позначається на Божій любові до нас. Адже можна любити немовля, можна навіть пожертвувати заради нього життям, але дружити з ним, погодитися, складно. Спочатку воно має підрости і чогось навчитися. Причому перш ніж воно почне щось розуміти, йому доведеться просто підкорятися волі батьків. Приблизно так само і з нами.

Як у будь-якому пізнанні, тут є місце для росту. Відважуйтеся! Вам усе вдасться. Рука Небесного Друга підтримає вас!

НЕ ЗУПИНЯЙСЯ

Бажаючи винагородити успіх маленького сина в заняттях музикою, мати привела його на концерт великого музиканта. Посадивши хлопчика на місце, вона помітила в залі знайому і підійшла до неї привітатися.

Хлопчик уперше прийшов на такий концерт. В очікуванні початку він встав і вирішив оглянути простори затишної зали. Побачивши двері з написом «Вхід заборонено», він, звісно ж, одразу туди увійшов.

Тим часом перед початком концерту саме згасло світло. Мати поспішила на своє місце, але сина там не знайшла.

Раптом завіса піднялася, і промені прожектора освітили сцену. Жінку охопив жах: вона побачила на сцені свого синочка, який сидів за роялем і невинно грав просту, нещодавно вивчену мелодію.

Цієї миті стрімкою та легкою ходою на сцену вийшов великий музикант. Публіка зойкнула. Проте великий майстер підійшов до хлопчика і сказав:

– Не зупиняйся, продовжуй грати!

Нахилившись, музикант почав виконувати лівою рукою басову партію. Потім його права рука опустилася на клавіатуру з іншого боку від хлопчика, і він додав живе, стрімке *obbligato* (обов'язкова партія).

Уся аудиторія була зачарована.

Великий піаніст і хлопчик спільними зусиллями перетворили кумедну непередбачену ситуацію на дивовижну та унікальну, подарувавши аудиторії неповторний момент.

Якою б не була ситуація, Господь шепоче:

– Не зупиняйся, продовжуй грати! І спільними зусиллями ми перетворимо твої дрібні друзки і створимо Мій шедевр.

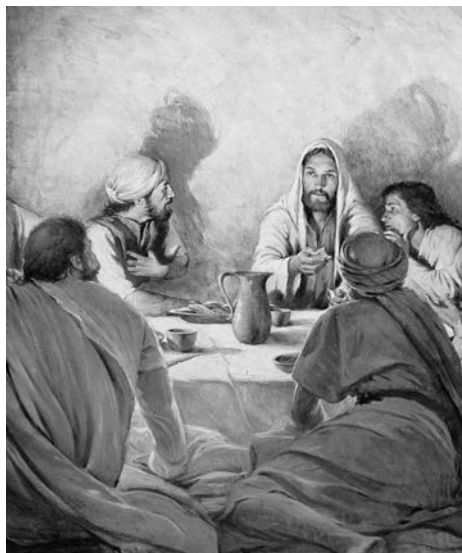
РАДУЙТЕСЬ

Радуйтеся, что воздухом мы дышим,
Солнце греет нас и силы мы полны!
Радуйтеся, что пенье птиц мы слышим,
Верю, любовью мы сильны.

Радуйтеся, что чистую пьем воду,
Насыщаемся плодами всей земли.
Радуйся во всякую погоду
И за все Христа благодари.

Радуйтеся, что хлеб земля нам родит,
Радуйтеся, что на столе он есть.
Радуйтеся, что солнце утром всходит,
Богу воздавайте славу, честь!

Галина Товстик

ДБАЙТЕ ПРО ЧИСТОТУ МОВИ

Голос – довірений нам дар, і його слід використовувати для допомоги, підбадьорення та зміцнення ближніх. Мова батьків, що люблять Бога, буде чистою і доброю. Удома чи поза ним батьки повинні контролювати свою мову, не дозволяти собі вульгарності.

КОЖНЕ СЛОВО МАЄ СВІЙ ВПЛИВ

Вчасно сказане слово може впасти добрим насінням на ниву дитячого розуму і спрямувати маленькі ніжки на правильну дорогу, а невідповідне слово може завести їх на шлях загибелі.

Ангели чують слова, які ви промовляєте в домі. Тому ніколи не вдавайтеся до лайки; нехай вплив ваших слів буде подібний до приємного фіміаму, що підноситься до небес.

Батьки повинні підтримувати в домі атмосферу чистоти й водночас залишатися твердими й непохитними у своїх принципах. Якщо ви суворі зі своїми дітьми, їм може видатися, що ви не любите їх; отож, ніколи не будьте грубими, брутальними. Поєднуйте справедливість з милосердям; не повинно бути ані вагань, ані імпульсивних дій.

РОЗМОВА ЗА СТОЛОМ

Як багато сімей свою щоденну їжу «приправляє» сумнівами та цікавими розпитуваннями. Вони обговорюють до дрібниць характери своїх друзів. Значна «порція» пліток подається на стіл, і в такому бенкеті беруть участь не лише дорослі, а й діти. Подібна поведінка ганьбить Бога.

У домі не повинно бути духу критики та прискіпливості. Сімейний мир надто священний, аби опоганювати його таким духом. Але як часто члени сім'ї, сидючи за столом, «частують» одне одного «ласощами» критики, причіпок і наклепів. Нехай розмови за сімейним столом будуть такими, щоб їхній вплив на серця дітей був подібний до пахощів.

ЗАКЛИК ДО БАТЬКІВ

Батьки, коли ви схильні дати волю своєму гніву, не чиніть цього великого гріха, який може напоїти всю сім'ю небезпечною отрутою – роздратуванням. У такі хвилини особливо уважно стежте за собою і вирішіть у своєму серці берегти вуста від образливих слів; прийміть рішення говорити лише приємні слова. Скажіть собі: «Я не буду затмарювати щастя своїх дітей лишнім словом». Самоопанування зміцнить вас, нервова система перестане бути вразливою. Принципи істини підтримають вас, а усвідомлення правильно виконаного обов'язку зміцнить. Ангели Божі радітимуть вашим зусиллям і допомагатимуть вам.

Еллен Уайт

ПЕРША ЗАКОХАНІСТЬ

Підлітковий вік дитини – не дуже приємні клопоти для батьків та вчителів. Зміни справді змушують пережити, перебудуватися, обмірковувати і рідко, але все-таки радіти. Проте якщо сім'ю спіткало «торнадо» під назвою «Я його/її кохаю!», то чимало батьків губиться, оскільки іноді це явище буває для них цілком нез'ясовним, несподіваним і непоправним. Воно не дає дитині ні вчитися, ні думати розсудливо.

Закоханість у підлітковому віці схожа на звук, вимовлений у мікрофон і в сто разів посиленний потоком емоцій, щастя, страхів і відчаю. Зрозуміти, що з дитиною щось сталося, можна за змінами в її поведінці. Деякі починають старанно стежити за своєю зовнішністю, одягом і взуттям, чого раніше не помічалося. Дівчатка випробовують косметичку, уважно стежать за новинками моди. Це відбувається не лише тому, що їм хтось сподобався, а й тому, що вони хочуть бути схожими на дорослих, авторитетних для них людей.

Гормональні зміни роблять такі перебудови в організмі підлітка, що вони самі дивуються, іноді без причини нервують та злятаються і на себе, і на вас. Фізіологічні зміни часом супроводжуються неприємними наслідками: з'являються біль у серці та шлунку, нові кровотечі, втома, сонливість, іноді підвищений апетит, зміни настрою, загострені емоційні реакції або, навпаки, замкнутість. Підліток у цей час має гостру потребу у вашій підтримці, співчутті, любові та розумінні. Таке ставлення допоможе зберегти між вами хороші дружні стосунки. Вони вам дуже знадобляться під час періоду першої закоханості, коли зазвичай діти віддаляються від батьків, не бажаючи їхнього втручання у свій особистий простір.

Лише у підлітковому віці стає зрозумілим, наскільки вдало склалися сімейні стосунки між батьками та дітьми. Саме батьки дають дитині перші уявлення про взаємини між чоловіком і жінкою. За порогом дому діти спостерігають різні варіанти таких стосунків, але те, що відбувається у їхній сім'ї, на підсвідомості сприймається як правильна модель.

ГОРМОНИ ЛЮБОВІ

А тим часом починають діяти гормони! Вони повністю змінюють поведінку підлітка, впливаючи на його психіку. Адреналін, дофамін, серотонін, окситоцин, вазопресин, тестостерон, ендорфіни – ось неповний список гормонів, які провокують першу сильну закоханість.

Вони здатні прив'язати до певної особи, виробити певну форму залежності від неї, викликати почуття довіри, близькості, спорідненості, сексуального бажання. Іноді підлітки не можуть чинити опір цьому впливу і піддаються їхній звабливій силі.

НЕБЕЗПЕКА ДЛЯ ПІДЛІТКА

Перша і найзагрозовіша небезпека – провокація фізичної близькості. Якщо дівчинка подобається хлопчикові або навпаки, це нормальне явище. Але підлітки мають бути навчені,

як поводитися в такій ситуації. Вони повинні знати, що дотики, поцілунки, обійми – усе це дії, які провокують викид гормонів. Легше не дозволити собі поцілувати або обійняти, ніж після цього стримувати себе під впливом гормону, наприклад, дофаміну, який викликає сексуальне бажання. До того ж підлітки під час статевого дозрівання дуже чутливі до сексуальних подразників. Їх потрібно вчити, що володіти своїми почуттями і бажаннями – це велика і необхідна робота над собою. «Хто ж панує над собою самим, ліпший від завоювання міста» (Прий. 16:32). Якщо батьки змалку привчали дитину до стриманості та самовладання, то тепер ці уроки будуть використані з вдячністю.

На цю небезпеку наражаються насамперед ті діти, які зростають в неповній сім'ї, де батька або взагалі не було, або він не належно поведився щодо матері. Уже з раннього підліткового періоду дівчатка схильні шукати сильної руки і чоловічого захисту, який вони недоотримали від батька. Після 11-12 років їх змушує це робити та порожнеча у свідомості й психіці, яка утворилася в стосунках з дітьми у цій сім'ї.

Друга небезпека першого кохання – відсутність взаємності. Не завжди закоханість підлітка викликає почуття в самого об'єкта любові. Нерозділене кохання трапляється і в дорослих, але підлітки – це особлива категорія. Вони сприймають невдачу в любові як смертельну образу для себе. Їх дуже важко переконати, що це не кінець світу і все минеться. Адже саме ця любов, на його думку, була винятковою, і такої більше ніколи не буде! У цьому він упевнений! А найстрашніше в цьому стані – його низька самооцінка, яка провокує затяжну депресію, що іноді закінчується суїцидом. Щороку з життя йде близько 3-х тисяч підлітків через нещасне, нерозділене або невдале кохання. Це тільки на території України. А якщо проаналізувати статистику по всьому світові – цифри приголомшують. Як підготувати і упередити дітей від цього? Недогляд батьків і лідерів підліткових груп призводить до того, що перше кохання вже назріло, а з потрібною інформацією підліток ще не ознайомлений.

У стані гормональної залежності підлітки не в змозі сприймати слова розради і правильно реагувати на них. Їхня психіка ще не зовсім стійка, щоб зробити належні висновки і діяти згідно з ними. У віці з 9-10 років і до 15 необхідно говорити з дітьми на цю тему регулярно – хоча б один раз на місяць. Переконайте їх, що кохання – це зовсім не гормональна залежність. Біблія говорить про те, що кохання – це високі принципи розуміння духовних цінностей і здатність жертвувати своїми бажаннями заради іншого. Любов усе прощає, усе переносить, не шукає свого, не гнівається, сподівається, вірить, уміє чекати і вічно живе! Так пише апостол Павло в 13-му розділі Першого послання до коринтян. А гормони Бог

створив для того, щоб люди знаходили одне одного, створювали сім'ї, і тільки в сім'ї навіжди прив'язувалися одне до одного, зберігаючи подружню вірність.

ПОМИЛКИ БАТЬКІВ

Батьки часто припускаються помилок, не знаючи, як чинити правильно. На свій страх і ризик, спонукувані невпевненістю, вони починають діяти всупереч здоровому глузду.

1. Батьки не хочуть знайомитися з другом доньки чи подругою сина. Проте така поведінка не усуне проблеми. Вам потрібно обов'язково познайомитися, придивитися, навіть якщо ви вже налаштовані проти. Після знайомства вам легше буде спокійно обговорити зі своєю дитиною всі деталі поведінки, відповідності інтелектуального рівня розвитку, культури, виховання і т. д.

Ви можете дати дітям розумну пораду, на що звернути увагу в їхній дружбі, як краще пізнати людину.

2. Батьки намагаються посварити закоханих, розірвати стосунки підлітків, не допустити небажаної дружби або ж, узагалі, зустрічі. Чим більше ви «відриватимете», тим більше вони «приклеюватимуться» одне до одного. Такі наміри батьків викликані невпевненістю в правильному вихованні та недовірою своїм дітям. Вони це відчувають, і батьківський авторитет в очах підлітків руйнується. Після цього можна не чекати відвертих бесід або довірливих стосунків.

3. У сім'ї починається низка повчань на тему моралі. Запізніло опам'яталися батьки і матері. До того ж тепер, у стані закоханості, будь-які моральні повчання викличуть у підлітка лише роздратування. Зазвичай діти з нетерпінням чекають закінчення вашої промови, щоб швидше піти.

4. Один з помилок прийомів у цей період – ворожа критика небажаних друзів. Такі дії можуть призвести до дуже неприємних та тривалих наслідків у стосунках батьків із сином або донькою. Багато хто в такий спосіб нажив найзатятіших ворогів у особі своїх дітей, і до того ж на довгі роки.

5. Недоречний гумор або кепкування на тему любові підлітка викликає надто сильну образу в душі закоханого. Адже він упевнений, що його почуття сильні та глибокі. Зазвичай після такого ставлення рідних підліток замикається в собі або розробляє плани втечі з дому.

Найкращий метод виховання підлітка у період першої закоханості – стати йому другом і радником. Розкажіть про своє перше кохання, попередьте про помилки, яких припускаються інші, порадьте, як правильно розуміти поведінку або слова друга чи подруги. Ніколи не підвищуйте голос на дітей, не критикуйте їх, допоможіть вибрати одяг, зробити зачіску. Ваша щира любов і розуміння оберігатимуть дітей від неправильних кроків і помилок. Перше кохання мине, і ви разом згадуватимете про нього з доброзичливою усмішкою.

Лідія Нейкурс

ОЛИВА

Олива, маслина, плід оливкового дерева із сімейства маслинових. Зелені оливки збирають на початку осені, а чорні – на початку грудня вже дозрілими.

Немає кращого дерева-емблеми середземноморської цивілізації, ніж олива. Плоди та олія оливи є складовою харчового раціону людини ще здавна.

ВЛАСТИВОСТІ ТА ПОКАЗАННЯ

Оливки – олійний плід, багатий на рослинні жири. Вміст білків у оливках вищий, ніж в інших фруктах. Білки оливи мають неабияку біологічну цінність, оскільки містять усі необхідні

амінокислоти. Шкірка оливок багата рослинними пігментами (антоціанінами) та леткими речовинами, які надають оливкам унікального аромату.

У м'якоті – багато рослинної клітковини і жирів – тригліцеридів (до 30 % від маси), які утворюють сполуку однієї молекули гліцерину й трьох молекул жирних кислот.

Оливки містять багато провітаміну А та вітамінів В і Е. З мінералів у надлишку кальцій, в істотних кількостях представлений калій, залізо та фосфор.

ПОКАЗАННЯ ДО ВЖИВАННЯ ПРОДУКТУ

Відсутність апетиту. Оливки збуджують апетит і стимулюють процеси травлення. Дві або три оливки, спожиті перед їжею, слугуватимуть натуральним аперитивом, що збільшує приплив шлункового соку та поліпшує травлення. Оскільки оливки містять багато клітковини, їх слід добре пережовувати.

Захворювання жовчного міхура. Оливки та оливкова олія мають жовчогінну дію, полегшуючи випорожнення жовчного міхура. Вони корисні при дискінезії (неправильного скорочення м'язів жовчного міхура) і диспепсії (порушення дренажу жовчного міхура). У разі жовчнокам'яної хвороби (наявності каменів у жовчному міхурі) оливки потрібно вживати з обережністю.

Закрепи. Завдяки вмісту олії та рослинних харчових волокон, оливки мають м'який, але ефективний проносний ефект. Вони містять найбільше клітковини серед фруктів.

ПРИГОТУВАННЯ ТА ВЖИВАННЯ

У натуральному вигляді. Будь-які оливки (зелені, чорні, тверді, гіркі) можна споживати в натуральному вигляді. Щоб зробити оливки більш придатними для їжі, їх замочують, змінюючи щодня воду, доки вони остаточно не втратять своєї гіркоти. Цей процес можна прискорити, якщо зробити невеликі надрізи на шкірці або подрібнити їх.

Очищені. Для ще більшого прискорення процесу у воду додають 10-20 г гідроксиду натрію (каустичну соду). У такому разі на замочування необхідно 24-36 годин. Потім оливки промивають у чистій воді, міняючи її три або чотири рази кожні дві години.

Позбавлені гіркоти оливки поміщують у розсіл (20-30 г солі на літр води) разом з ароматичними травами: чабером, орегано, чебрецем, лавровим листом або розмарином. Через 15 днів оливки готові до вживання.

Оливковий паштет. Його готують зі стиглих чорних оливок (маслин), подрібнюючи їх до консистенції пасти. За вишуканий смак паштет ще називають «рослинною ікрою».

ФІТНЕС-САЛАТ

ІНГРЕДІЄНТИ:

- Помідори – 1
- Огірки – 1
- Цибуля – 5 г
- Сир "Фета" – 40 г
- Оливки без кісточок – 6
- Салат-латук – 40 г
- Олія оливкова – 30 г
- Орегано сушене – 2 щіпки

ПРИГОТУВАННЯ:

Усі інгредієнти нарізати, салат-латук рвемо руками та заправляємо салат оливковою олією. Смачного!

ЛІТНІЙ САЛАТ

ІНГРЕДІЄНТИ:

- Стовбур селери – 2
- Огірки – 2
- Перець – 1
- Кукурудза – 0.5 банки
- Листя салату за смаком
- Сметана – 4 ст. л
- Сіль за смаком

ПРИГОТУВАННЯ:

Листя салату розірвати руками, огірки, перець та селеру нарізати, додати кукурудзу. Заправити сметаною. Смачного!

ЗДОРОВА УСМІШКА

ВИРАЗКИ В РОТОВІЙ ПОРОЖНИНІ

Виразки у ротовій порожнині – це запалення, відомі як герпес або афтозний стоматит. Маленькі болючі білі виразки з червоною облямівкою покривають слизову оболонку ротової порожнини. Їх може викликати ціла низка чинників:

- дефіцит поживних речовин, зокрема заліза, вітамінів групи В, особливо фолієвої кислоти, як результат – залізодефіцитна анемія;

- алергія на незнайомі організму продукти;
- ослаблена імунна система;
- стрес і емоційне напруження;
- вірусні інфекції.

НЕПРИЄМНИЙ ЗАПАХ ІЗ РОТА (ХАЛІТОЗ)

Найбільш часті причини поганого запаху з рота – недостатня гігієна рота, погане травлення, закреп, вживання алкогольних напоїв і куріння.

Дієта, в основі якої – продукти рослинного походження, сприяє правильному травленню. Відмова від алкоголю і куріння також допомагає позбутися неприємного запаху.

Вживайте у більшій кількості пшеничні висівки, яблука, йогурт, воду.

Вилучіть зі свого раціону алкоголь, цукор, солодкі напої.

Яблука завдяки вмісту в них пектину (розчинного харчового волокна) регулюють роботу кишечника і стабілізують його флору, водночас усуваючи неприємний запах з рота.

ЗУБНИЙ КАРІЄС

Усім відомо, що карієс викликають певні бактерії ротової порожнини, які розмножуються за наявності цукру.

Кислоти, що містяться у солодких прохолодних напоях і фруктах, можуть роз'їдати зубну емаль,

призводячи до карієсу. Для запобігання карієсу необхідна належна гігієна ротової порожнини та дієта з низьким вмістом цукру.

Вживайте у більшій кількості моркву, цільнозернові злаки.

Вилучіть зі свого раціону цукор, шоколад, солодкі напої, фруктові соки.

ГІНГІВІТ І ПЕРІОДОНТИТ

Гінгівіт – це запалення ясен з можливою кровотечею. Якщо проблему не вирішити швидко, можуть постраждати періодонтальні тканини (усі тканини навколо зубів), що призведе до періодонтиту.

При періодонтиті пошкоджується альвеолярна кістка, яка входить до складу щелепи, що підтримує зуби.

У результаті зуби розхитуються і врешті-решт випадають.

Нестача певних поживних речовин, а також зловживання окремими продуктами можуть стати причиною виникнення або загострення гінгівіту або періодонтиту.

Вживайте у більшій кількості фрукти, вітамін С, фолієву кислоту, вітамін А, коензім Q10.

Вилучіть зі свого раціону цукор, алкоголь, фосфор, м'ясо.

Плоди ківи корисні для організму фолієвою кислотою і вітаміном С, що сприяють здоров'ю ясен.

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Сила відродження» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Небесна перлинка» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

- «Когда любовь возвращается домой» (рос.)

Замовляй безкоштовний курс для себе або своєї сім'ї

0 800 30 20 20

(*безкоштовно з мобільних та стаціонарних телефонів України)

Пройди інтерактивний курс вивчення Слова Божого на сайті **bible.ua** та **ОТРИМАЙ ПОДАРУНОК**

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Радіо «Голос надії» — це промінь надії у кожен дім та в кожне серце.

radio.hope.ua

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті **24/7** radio.hope.ua
- ▶ Через додатки для Android та iOS
- ▶ Через TuneIn, SmartTV
- ▶ В офлайн-режимі через подкасти
- ▶ На УР-1
СБ 17:30 / НД 07:55
- ▶ УР-2
ПН 18:55 / ВТ 18:45

Завжди на зв'язку **0 800 30 20 20**

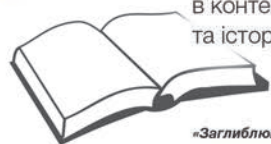
РАДІО, ЯКЕ ДАРУЄ НАДІЮ ...

ДИВІТЬСЯ НА ТЕЛЕКАНАЛІ «НАДІЯ»

■ Щоб зрозуміти зміст, слід вивчати Біблію в контексті всіх віршів та історичних фактів

22:00
ПОНЕДІЛОК

ДИВІТЬСЯ НАС

НА СУПУТНИКУ
ASTRA 4A

SMART TV
LG, PHILIPS, SAMSUNG

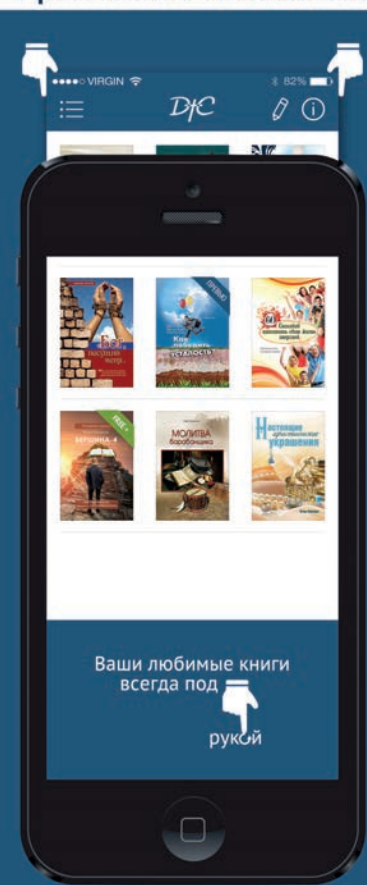
В КАБ.МЕРЕЖАХ
ВАШОГО МІСТА

НА МОБ.ДОДАТКАХ
IOS, ANDROID

Тепер ми в App Store

Приложение: «LifeSource»

Наша адреса

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Богословська експертиза: докторант богослов'я Ігор Корещук
Відповідальний редактор: Яна Хорошун
Над номером працювали: Олена Котлярова, Олена Мехоношина
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк
Коректори: Ганна Борисовська, Інна Джердж
Дизайн та верстка: Артур Антер
Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти. Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія KB №8176 від 03.12.2003

